

Mineapolis - St. Paula
LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
VĒSTNESIS

Mācītāja Maija Cepure-Zemmels
2140 Orkla Drive
Golden Valley, MN 55427
Tāl. 763-546-8178

www.mndraudze.org
mndraudze@gmail.com

Diakone Milda Dauka
612-822-1855

BAZNĪCA un KANCELEJA
3152 - 17th Ave. So.
Minneapolis, MN 55407
Tāl. 612-722-4622
māc. 612-722-0174

2009. gads

OKTŌBRIS

Nr. 10

Elza Kezbera

Dievs tev vēlē labu.

Dieva tev vēlē labu:
Raugi saule spīd,
Silti debess vēji
Glaudot pāri slīd.
Dievs tev vēlē labu:
Cilvēks smaida tev,
Tu kā gaismu jūti
Sirdī prieku sev.

Dievs tev vēlē labu:
Sirds ciest sāpes prot,
Negaisus un salnas
Saņem nekurnot.
Dievs tev vēlē labu:
Ko Viņš dāvā, viss
Tavu mazo dzīvi
Lielu darijīs.

- - -

Modris Plāte

Garīgās cīņas jēga.

Jo tajā atklājas Dieva taisnība no ticības uz ticību, kā rakstīts: no ticības taisnais dzīvos. Jo mēs spriežam, ka cilvēks tiek taisnots ticībā neatkarīgi no bauslības darbiem. Vēstule romiešiem 1:17;3:28.

Šie vārdi no Pāvila vēstules romiešiem mums ir svarīgi Reformācijas svētku gadskārtā tāpēc, ka tie bija vārdi, kuŗos beidzot Mārtiņš Lutērs atrada sirdsmieru. Pēc gadiem ilgi neatbildētu, mokošu dvēseles jautājumu izraisīta izmisuma. To pēc tam viņš izteica pazīstamajā teikumā, formulā, kas tagad ir visās luterāņu ticības mācības grāmatās: "*Sola fide, sola gratia.*" Tas latviešu valodā, mazliet paplašinot, nozīmē: "Cilvēks tiek taisnots vienīgi žēlastībā un vienīgi caur ticību Kristum neatkarīgi no bauslības darbiem." Ir dīvaini, ka vajadzēja gandrīz piecpadsmit gadsimtus (kopš Pāvils šos vārdus rakstīja romiešiem), lai ne tikai Lutērs, bet arī citi reformācijas tēvi tos spētu tā izlasīt. Uzrakstīti tie jau bija pirms pusotra gadu tūkstoša. Tomēr sen rakstīto vajadzēja izlasīt tā - par jaunu atklājot un iegūstot sev sirdsmieru.

Kāpēc tas tā notika? Tāpēc, ka cilvēks atšķirībā no Dieva debesīs *vienmēr* ir pakļauts izmaiņām un attīstībai. 15. un 16. gadsimta mija ir ne tikai viduslaiku noslēgums un jauno laiku sākums, bet galvenais - tas ir laiks, *kad cilvēkā veidojas kaut kas pavisam jauns*. Es gribu uzsvērt - toreiz. Mūsdienās tas, kas toreiz jauns tapa, ir pavisam parasts vai lielā mērā ikdienišķs. Bet toreiz - viduslaiku beigās - tas bija kaut kas jauns un neparasts. Tieši tāpēc jau arī sākās jaunie laiki, ka veidojās pavisam jauns cilvēka dvēseles stāvoklis. To varētu izteikt apmēram tā: cilvēka personība, cilvēka "Es" kļūst pieaudzis, patstāvīgs. "Pieaudzis" - tas nozīmē - neatkarīgs no bērnības paradumiem, ārējām saistībām vai piederībām, brīvs no paklausības ārējām autoritātēm.

Cilvēks tieši 15. un 16. gadsimta mijā sāk īsti justies "*es esmu es pats*" - tas iezīmē jauno laiku sākumu. Nevis tikai mana tauta, mana cilts, mana sociālā piederība, manējie, mana baznīca, nē - pirmām kārtām es esmu *es pats*. Es esmu pašatbildīgs. Un tas izpaužas visās dzīves jomās (piemēram, renesanses māksla vai moderno dabaszinātņu sākumi tieši tajā laikā).

Viduslaiku izjūta ir cita. Proti, cilvēks garīgās lietās ir nepieaudzis. Viņa personība, viņa būtnes kodols vēl nav īsti pamodies. Viņš pats par Dievu īsti spriest nespēj... Tāpēc viņam ir ļoti svarīga māte - aizbildne, *māte - Baznīca*. Tev ir jāpaklausa tam, ko saka māte - Baznīca, jāievēro noteikumi, kas visai sīki bija izstrādāti, pirmkārt, otrkārt, treškārt... Apmeklēt svētās mises, rēgulāri sūdzēt grēkus, gavēt, ziedot Baznīcai tik un tik... Tev jāpaklausa, jāievēro priekšraksti un noteikumi, - tad tu vari par savu dvēseli, par savu pestīšanu, par mūžīgo dzīvību vairs neuztraukties. To visu tev nokārtos māte - Baznīca. Viņa rūpēsies par tavu dvēseli, jo tu, cilvēk, vēl neesi pilngadīgs, tu neesi vēl patstāvīgs, tu pats vēl nevari nostāties Dieva priekšā.

Vai tā kaut kādā mērā nav *arī tagad*? Ieskatieties paši sevī! Bieži gribētos, lai būtu kāds vienkāršs, saprotamu prasību saraksts, izpildāmu priekšrakstu komplekss, un tad mums ir mūsu māte - Baznīca, kuŗa rūpējas par visu turpmāko. Mēs to slēpjam, bet klusībā vēlētos, vai ne? Mums tā gribētos, lai būtu kāds, kas mūsu neatrisinātos jautājumus, mūsu nesakārtotās lietas un attiecības (vispirms ar Dievu) *mūsu vietā* izdarītu, nokārtotu. Ja to sevī pamānām, tad mēs neesam vēl īsti pieauguši, pilngadīgi, kaut arī sevi uzskatītu par gudriem un dzīves pieredzē bagātiem.

DIEVKALPOJUMI

Oktobrī:

Ceturtdien, 1. - plkst.10:30 - Bībeles stunda - baznīcas lejas stāvā.

Svētdien, 4. - Astoņpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. *Pļaujas svētku* DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu un bērnu uzrunu*; dzied draudzes koris. Pēc dievkalpojuma, *Pļaujas svētku pusdienas*.

No 9. līdz 11. okt. - Vidiēnes apgabala konference.

Svētdien, 11. - Deviņpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS ar plkst.10:00 Svēto vakarēdienu un pateicību par Svētajiem Rakstiem. Dievkalpojumā piedalās un sprediķo LELBAS pārvaldes priekšniece prāv. Lauma Zušēvica, kas pasniegs sen solīto un tagad LELBĀL vadības apstiprināto diakona amata zīmi mūsu diakonei Mildai Daukai; īpaša mūzika. Pēc dievkalpojuma, sadraudzība pie kafijas galda. Cerams, ka prāveste Lauma mūs uzrunās un mēs dzirdēsīm to, kas viņai liekas svarīgs un mums vajadzīgs.

Ceturtdien, 15. - plkst.10:30 - Bībeles stunda par dievkalpojumā lietotiem tekstiem.

Sestdien, 17. - plkst. **18:00** - *Svecišu vakars "Crystal Lake" kapos*, latviešu nodalījumā.

Svētdien, 18. - Divdesmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS ar plkst.10:00 Sv. Lūkas-evaņģelista atceri. Pēc dievkalpojuma, sadraudzība un konferences dalībnieku atskate uz konferencē dzirdēto un piedzīvoto.

Svētdien, 25. - Divdesmit pirmā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS ar plkst.10:00 apustuļu - Sv. Sīmaņa un Sv. Jūdas atceri. Pēc dievkalpojuma, sadraudzība.

Ceturtdien, 29. - plkst.10:30 - Bībeles stunda.

Novembrī:

Svētdien, 1. - Divdesmit otrā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. *Reformācijas svētki*. plkst.10:00 *Ticības atjaunošanas svētku* DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu un bērnu uzrunu*; īpaša mūzika. Pēc dievkalpojuma, sadraudzība un referāts par ticības tālāk nodošanu.

* pēc bērnu uzrunas, Lailas Švalbes vadītās svētdienas skolas nodarbības.

Bet Luters reprezentē jauno laiku cilvēku. Viņš grib būt viņš pats, *patstāvīgs* Dieva priekšā. Viņš grib, lai Dieva vārds viņu uzrunātu tieši, bez starpniekiem, personīgi, individuāli. Viņa "Es" meklē pats sev atbildes. Tas tā ir kopš paša pirmā jautājuma, kas viņa dvēselē gadiem ilgi dedzis un izlaužas uz āru 1517. gada 31. oktobrī. Tas ir: kā lai es iegūstu drošību, pārliecinos, ka man ir žēlastības pilns Dievs? Līdz pat tai, vēl pēc gadiem iegūtai pārliecībai, ar kuŗu tad viens mūks spēj nostāties pretī visai tā laika civilizētajai pasaulei, kad viņš saka: "Šeit es stāvu. Es nevaru citādi. Uz to lai Dievs man palīdz!"

Ir liela atbildība un uzdrīkstēšanās tā sacīt, īpaši toreiz. Tieši tāpēc mēs īpaši pieminam Mārtiņu Luteru. Tā ir liela atbildība un uzdrīkstēšanās *arī tagad*. Bieži vien mēs neesam tam gatavi, mēs tik bieži pirms laika, *ne* proporcionāli mūsu garīgajai izaugsmei, sakām tos pašus vārdus, kaut ārēji varbūt citādā formā: "Šeit es stāvu, es nevaru citādi, es tāds esmu, uz to lai Dievs man palīdz." Ir liela atbildība tā nostāties: "Šeit es stāvu, es nevaru citādi", jo visa protestantiskā pasaule piecos gadsimtos pēc šī principa deklarēšanas taču ir sadalījusies, sašķēlusies simtos un tūkstošos variantu, konfesiju, denomināciju, grupējumu, sektu u.c. Tāpēc mums šodien ir jādomā par Lutera toreiz īstajā vietā un īstajā laikā sacīto *ar lielu piesardzību* - vai mēs vienmēr tā spējam un drīkstam nostāties?

Bet tas arī toreiz nenotika uzreiz. Tas bija smags un moku pilns ceļš, kas Luteram bija dvēselē jāiziet (ārēji dzīvojot visiem noteikumiem un kanoniem atbilstošu augustiniešu ordeņa mūka dzīvi). Kad viņš sevi sāk just šo jauno laiku cilvēku, uzmodināto, pieaugušo, patstāvīgo personību, ir dabiski, ka viņš vispirms pievēršas sev pašam. Un atkal neparasti (to vērts atcerēties), ka, neraugoties uz visu priekšzīmīgo mūka dzīvi, neraugoties uz visu askēzi, uz visiem garīgiem vingrinājumiem, neraugoties uz daudzām gavēņa, lūgšanas un grēksūdzes stundām, Lutera jūtas, kā stāvēt bezdibeņa malā.

Starp citu, viņš tik daudz necinās ar ārējiem - darbu grēkiem, kā tas bieži ir ar mums. (Par to mēs varam lasīt viņa paša atstātajās piezīmēs.) Viņš vairāk cīnās *ar savu domu grēkiem*, ar grēkiem savās domās. Un, lūk, šis atmodinātais jauno laiku "es", kas Luterā ir dzimis, tas izjūt sevi kā bezdibeņa malā stāvošu, no Dieva atmestu, no Tēva atsvešinātu. Atmodinātais "es" jūt, ka šīs divas lietas - Dieva svētums un "es" cilvēkā nav savienojamas. "Es" un Dieva svētums. Viņš redz sevi kā grēka apzīmogotu, saindētu savā egoismā, tumšajās tieksmēs un dziņās. Viņš redz sevi neizsakāmi vainīgu svētā un taisnā Dieva priekšā. Kā lai es - tāds, kuŗš sevi tagad apzinās, tāds - melīgs, netaisns, savtīgs, kā lai es *tāds* varētu pastāvēt Dieva žēlastības un gaismas valstībā? Lūk, tās ir Lutera ciešanas gadiem ilgi. Mums grūti aptvert to, vai ne?

Ko *mēs* saucam par ciešanām? Mums grūti aptvert, ka *šādi* jautājumi var cilvēku ne tikai nodarbināt, bet arī novest līdz visdziļākajam izmisumam, pat līdz brīžiem, kad viņš ir gatavs no Dieva atteikties. Un atkal neparasti - bija jāpaiet gadiem šajās iekšējās mokās un izmisumā, lai šis tikko pamodinātais, patstāvīgais jauno laiku cilvēks, lai šis "es" sāktu *vēl* kaut ko ievērot. Ne sevi vien... Lai ievērotu to, ka pasaulē ir kaut kas noticis, kaut kas *mainījies*. Viens ir nācis no debesīm, kas mūsu drūmajai, baigajai esamībai pretī (līdzās!) nolīcis pats sevi, savu zemes cilvēka dzīvi, savu nāvi un savu lielo pēcnāves pārvērtību. Šis debesu upuris ir ieplūdis tieši samaitātajā zemē (tāpat kā pārlejojot asinis). Es pats, jā, es esmu ļoti pelnījis Dieva dusmas.

Notiek negaidītais, nekad vēl nebijušais, notiek neparedzētais, neaptveramais - Dievs nolīcas pie manis, Dievs paceļ mani, Dievs mani apmīļo, Dievs mani žēlo. Lūk, - *sola fide, sola gratia*. Tātad tikai Kristū var izdzīvot mans jaunais "es", manas būtnes un personības kodols. Tikai Kristū, tikai Viņa žēlastības dēļ varu kļūt citāds un pārvērsties, kļūt brīvs un

drošs, bagāts un laimīgs. Jo vairāk es iegremdēšos Viņā - Kristus būtībā, būtībā (nelietosim pārāk novalkāto vārdu "ticēt"), jo stiprāks es kļūšu, jo vairāk kļūšu *pārvērstis*. Lutera to izlasīja Bībelē pēc gadiem ilgām iekšējām cīņām. Izlasīja kā jaunu, atrada to kā jaunu, kā priekš sevis mirdzošu dārgakmeni, atrada to tajā vietā, ko simtām reižu bija iepriekš lasījis citādi. Nu, lūk, tas mazliet par Luteru.

Atskatoties uz ticības atjaunošanas gadadienu, *sev* jāuzdod vismaz daži nopietni jautājumi. Vispirms - kas tad ir tas, *kas mūs nomoka*, kas mums sāp, kas mūs dzen ismisumā? Ne ikdienā, ne sadzīvē, ne nenokārtotajās cilvēciskajās attiecībās - nē. Bet kas ir tas, kas mūs dzen izmisumā, mūs moka, mums sāp mūsu attiecībās ar Dievu un Pestītāju? *Vai tiešām nekas?* Un tad - vai mēs Bībeli, tur rakstīto Dieva vārdu neesam izveidojuši, uzcēluši kā tādu sava veida cietoksni, paslēptuvi, aizsardzību pret dzīvo Dieva vārdu - pret Kristus balsi *šodien*? Tātad, *kā* lai mēs (tas varētu būt mūsu iekšējo cīņu jautājums) atrodam un sadzirdam Dievu, Viņa vārdu, balsi, Kristus darbību, starojošas atklāsmes pilnu ne tikai Bībelē vien, bet tagad visur pasaulē, cilvēkos ap mums?

Un trešā lieta, kas man šķiet svarīga, - vai mēs šodien drīkstam (kā Lutera laikos) lūgties *tikai* par savas dvēseles, par savu individuālo pestīšanu? Vai mēs drīkstam norobežoties tikai sava "es" pārveidošanā? Kristus saka: "*Es esmu pie jums (nevis pie tevis) ik dienas*". Kā lai es to atklāju, atdošu pasaulei? "Es esmu, es gribu būt. Es esmu un gribu būt brīvs." Lutera cīņās par to. No *kā* es esmu brīvs? Bet šodien, man šķiet, Lutera teiktajam ir vēl cits akcents. Es esmu. Es esmu un gribu būt brīvs - *uz ko?* Priekš kam? Kādēļ? Lūk, varbūt mūsu ikdienas garīgās cīņas jēga... (No krājuma *lesākumā Dievs*.)

Erberts Bikše

Pazemība.

Bet, nomanīdams, ka viesi sev izmeklēja pirmās vietas, Viņš tiem stāstīja līdzību, sacīdams: "Ja tevi kāds aicina kāzās, nesēdies pirmajā vietā, ka neierodas kāds par tevi cienīgāks, kas arī aicināts, un ka tas, kas tevi un viņu aicinājis, nesaka tev: dod šim vietu, - un tev ar kaunu nav jāieņem pēdējā vieta. Bet, ja tu esi aicināts, tad nogājis apsēdies pēdējā vietā, lai tas, kas tevi aicinājis, pienācis varētu sacīt: draugs, virzies uz augšu! - Tad tu būsi pagodināts visu citu viesu priekšā. Jo katrs, kas pats paaugstinās, taps pazemots, bet, kas pats pazemojas, taps paaugstināts." Lūkas ev.14:7-11.

Jēzus, redzēdams, ka viesi sev izmeklēja pirmās vietas, stāstīja līdzību par viesiem, kas ieradušies viesību namā un bez īpaša uzaicinājuma ieņem labākās, godpilnākās vietas. Vai jums bieži gadīties kaut ko tādu pieredzēt? Jūs rīkojat viesības, esat uzklājuši brīnišķīgu galdu, sāk ierasties viesi, un jūs ejat viņus citu pēc cita sagaidīt. Pēc kāda brīža jūs atgriežaties viesistabā un redzat, ka daži jau sēž pie galda, ieņēmuši labākās vietas!

Grūti kaut ko tādu iedomāties latviešu viesībās. Mūsu pieredze, visticamāk, ir cita. Kad laiks pienācis iet pie galda un saimnieki aicina, neviens parasti negrib iet pirmais, notiek tāda kā stumdišanās un mīņāšanās. Tā esam audzināti - nesteidzies pirmais, padod vietu, palaid citus pa priekšu. Reiz dzirdēju kādas sievietes stāstīto par bērnu audzināšanu Izraēlā. Ebrēji saviem bērniem mācot (vai visi - nezinu), ja uz galda traukā ir āboli un tev piedāvā, tad paņem

to labāko, jo arī nākamajam būs tas labākais. Latvieši savus bērnus (vismaz agrāk) ir mācījuši - vispirms piedāvā citam, dod otram to labāko, kas paliek pāri, to paņem sev. Šķiet, nav ko piebilst, - laba mācība.

Tomēr varētu jautāt: vai latvieši tādēļ, ka nesteidzas ieņemt labāko vietu pie galdā un, citiem redzot, nestaidzas paņemt to labāko, ar to vien jau ir pazemīgi cilvēki? Interesanti, ko Jēzus teiktu par latviešiem, vērojot viņus, viesībās kopā sanākot? Tas, ko teikšu būs tikai pieņēmums. Varbūt Viņš stāstītu kādu līdzību par to, ka ir iespējama ārēja pieklājība savienojumā ar neīstumu un pat liekulību. Dieva vārda tekstā Jēzus runā par istu pazemību, kuŗai būtu jābūt pamanāmai ikvienā no mums. Kā iegūt šo neviltoto pazemību? Mēs varētu domāt tā: es ņemšu vērā Jēzus teikto pamācību, īstenošu to dzīvē (vismaz centīšos) un būšu pazemīgs cilvēks. Es neskriešu pirmais pie galdā, neieņemšu labākās vietas bez īpaša uzaicinājuma, centīšos kautrīgi ieņemt kādu attālāku stūrīti un gaidīšu, līdz mani aicinās.

Doma nav slikta, tikai mums jāatzīst, ka mēģināt būt pazemīgam vēl nenozīmē, ka tāds īstenībā jau esi. Pastāv ļoti reāla iespējamība, ka cilvēks ar savām kājām gan stāv, ierāvies priekšnama stūrītī, bet ar savu sirdi būtībā ir jau ieņēmis vislabāko vietu un nobaudījis delikateses. Viens ir skaidrs - neviens nav kļuvis par dievišķas, īstas pazemības cilvēku, vienkārši apņēmoties izpildīt kādu ētisku prasību. Bībele mums apliecina, ka ir tikai viens veids, kā kļūt par pazemīgu cilvēku - Kungs Kristus mūs dara par tādiem, nevis mūsu varēšana vai spējas.

Kristus zina, cik svarīgi mums ir kļūt par patiesi pazemīgiem cilvēkiem. Mīlot mūs, Viņš saka: "Mācieties no manis. Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs." Redziet, ir šāda dievišķa pazemība, kas nav kā tāds apmetnis, kuŗu apliekam šad un tad pēc vajadzības, bet kas nāk no Kristū izglābtā cilvēka sirds. No augstprātības, iedomības, lepnības, liekulības mūs tīra Kristus krusta nāvē izlietās asinis. "Jēzus asinis šķīsta mūs no grēkiem." (1.Jņ.1:7)

Vārda *pazemība* jēgu varētu arī pārprast, nepareizi skaidrot. Pazemība - vai tā ir vienmēr mazliet saliekta mugura, uz leju nolaists acu skatiens, vienmēr pieklusināta, padevības pilna balss? Tas jau vairāk izskatītos pēc depresijas, drosmes un prieka trukuma, bet ne pēc pazemības. Patiesu pazemību mēs redzam pie Jēzus, kas pazemojās līdz pat krusta nāvei, bet tajā pašā laikā neko nezaudēja no šīs dievišķās pazemības, tverot pēc pātagas un izdzenot no Tempļa tos, kas Dieva namu bija pārvērtuši par tirgus laukumu. Palikšana kopā ar Kristu kā Viņa mācekļiem ir mūsu vienīgā cerība palikt patiesā pazemībā. Tas nav mūsu nopelns, bet Dieva žēlastības dāvana. Jēzus saka: "Tu būsi pagodināts visu citu viesu priekšā(..) Kas pats pazemojas, taps paaugstināts." (No *lesākumā Dievs*.)

Patriotisma kristīgie pamati. (turpinājums)

II. Nacionālās ideoloģijas sakars ar kristīgo ticību. Kristīgais patriotisms.

Šis sakars ir biblisks. Ceturtajā bauslī teikts: "Godini savu tēvu un savu māti, lai tu ilgi dzīvotu tanī zemē, ko Tas Kungs, tavš Dievs, tev dod." (2.Moz.20,12) Dievs "licis visām tautām celties no vienām asinīm un dzīvot pa visu zemes virsu un nospraudis noteiktus laikus un robežas, kur tiem dzīvot, lai tie meklētu Dievu". (Ap.d.17,26-27) Kristīgs nacionālisms ir kristīgs skatījums uz savu nacionālo identitāti kā Dieva dotu un tāpēc pieskaitāms ticības priekšpēdējām vērtībām, t.i., tām, no kuŗām nav atkarīga mūsu pestīšana, bet kuŗas mums kā ticīgiem cilvēkiem nevar un nedrīkst būt vienaldzīgas. Termins "kristīgais patriotisms" ir attaisnojams, jo kristietim mīlēt savu dzimteni ir vēl par vienu iemeslu vairāk nekā neticīgajam - tā ir Dieva dāvana viņam!

III. Kristīgā patriotisma saturs - Māju un dzimtenes mīlestība.

Vienīgi Dievs ir omniprezents, visurklātesošs, savukārt cilvēks - tikai lokālpresents, t.i., mēs dzīvojam kā laika un telpas ierobežotas būtnes, mēs esam un dzīvojam tikai šeit un tagad; visa mūsu eksistence ir balstīta šajā vienkāršajā faktā. Mēs visi dzīvojam kādā vietā, aizņemam kādu vietu, piepildām to, meklējam savu vietu dzīvē (tiešā un pārnestā nozīmē) un zem saules (vēsturiski esam piedzīvojuši, ka kādiem citiem, citai tautai piepeši ievajagas mūsu vietu un mēs tiekam pār-vietoti). Ierobežošanās laikā un telpā rada neatgriezeniskumu, mūsu rīcība ir galīga, neatkārtojama, atbildību radoša un pieprasīga. Tieši šī mūsu ierobežošanās, kas mums palaikam šķiet esam slogs, patiesībā ir Dieva dāvana. Tas mūsu dzīvei piešķir noteiktību, jēgu, izbeidz tukšas un abstraktas runas par mums kā par kaut ko un kaut kur, lokalizējot un piesaistot noteiktai telpai un laikam (piemēram, adrese), padarot mūs par konkrētiem cilvēkiem. Tāpēc Dieva priekšā mēs esam atbildīgi par to, kā šīs dāvanas noteiktajā telpā un laikā lietojam.

Mēs un Dieva mums uzticētā telpa un laiks esam saistīti ar redzamām un neredzamām saitēm tāpat kā mūsu ikviena mūžs mums uzticētajā noteiktajā teritorijā - Mājās un zemē - dzimtenē.

Mēs visi ienākam pasaulē kādā noteiktā vietā - Mājās. Tā ir pirmā vieta, kurā mēs tiekam sagaidīti un aprūpēti. Tā ir visintīmākā vieta, jo veido un uztur mūs. Mājas nav tikai vieta, kur atgriezties pēc grūtas darba dienas, lai pārgulētu. Mājas ir kaut kas daudz vairāk nekā tikai viesnīca, mitekļis, mājoklis, patveršanās vieta, kaut arī tā pilda visas šīs un vēl daudzas citas derīgas funkcijas. Mājas ir vieta, kurās mēs padarām par savu vispersoniskākajā nozīmē ar Dieva mums doto spēju - apdzīvot. Mājas uztur mūs, savukārt mēs - Mājas. Mēs sadaram kopā, dzīvojam vienu dzīvi. Mājas ir kā akumulators - mēs tās uzlādējam ar savām rūpēm, sirsnību, mīlestību, bet tās mums to visu nepieciešamības gadījumā atdod atpakaļ. Ne velti mēdz sacīt: "Mājās pat sienas palīdz."

Bet Mājas pastāv lielākā kopībā - Dzimtenē, kas ir savējo un savējības vienība. Daudzas lietas var iet un nākt, bet Dzimtenes fakts manā dzīvē ir kaut kas neizdzēšams un neatņemams. Tā vienmēr ir primāra attiecībā pret mani. Es piedzimu, tā jau bija. Es aiziešu, tā vēl būs. Dzimtene ir īpaša vieta man, jo tā mani veido - te un vienīgi te ir manas saknes. Te esmu dzimis un audzis. Es nepiedzimu vispims kā abstrakta cilvēciska būtne, kuŗa vēlāk, socializācijas gaitā, ieguvusi savu nacionālo identitāti, bet gan ar pašu savas piedzimšanas faktu, brīdi un vietu es jau esmu vai nu latvietis, vai lietuvietis, vai igauņis. Te mani senči (tāpēc Tēv-zeme; Mother-land, Vater-land, Patr-ia) ir dzīvojuši un apglabāti, te arī mani pašu (es ceru) apglabās. Pastarā dienā Kristus mani augšāmcels no Latvijas zemes. Svešā zemē ne vien savu dzīvi nodzīvot, bet arī tikt apglabātam ir vismaz nelaime.

Man kā kristietim un mācītājam dziļi iespaidies atmiņā kāds no manas draudzes locēkļiem, kuŗš par savu, dēla, pienākumu uzskatīja atrast sava tēva atdusas vietu Sibīrijas nometnē, lai pārāpbedītu viņu Dzimtenē. Diemžēl viņa kapa vietu nebija iespējams atrast, jo tēvs bija apglabāts kopējos kapos. Taču dēls no tās vietas pārveda smilšu sauju cerībā, ka vismaz kāds atoms no viņa tēva takā būs, un guldīja to zemes klēpī Latvijā.

Garsija Markess savā romānā "Simts vientulības gadi" saka, ka neviens nav saistīts ar zemi, kamēr tajā nav apglabāts kāds no tuviniekiem. Vieta, kuŗā mītam, strādājam, kuŗu apdzīvojam, nav vienkārši morāli neitrāla teritorija. Tāpēc arī nav vienalga, kur atrodas cilvēka beidzamā atdusas vieta. Parasti un normāli ir atdusēties savā Dzimtenē, savas ģimenes kapos. Šajā gadsimtā daudziem mūsu tautas piederīgajiem šīs cilvēktiesības bija liegtas, jo viņi bieži vien atdusas neatzīmētās vietās un tādēļ arī bez viņiem pienācīgi izrādītas cilvēciskas cieņas. (Tādēļ no morāles viedokļa augsti ir vērtējamās ekspedīcijas uz bijušajām nometņū

vietām, lai tur uzstādītu piemiņas krustus.)

Mēdz sacīt, ka ar mirušajiem nekaru, bet mēs esam pieredzējuši, ka okupanti ne vien nav kautrējušies ar saviem mirušajiem piepildīt, tātad faktiski - okupēt, mūsu kapavietas, bet pat, izmantojot mūsu aizgājēju kapakmeņus, nodzēsuši sev nevēlamos mūsu tautas varoņu vārdus no to kapu plāksnēm, kādreiz uzrakstot virsū savējos.

Jau minētā Dzimtenes primaritātes fakta dēļ es nekad arī nepāraugšu (intelektuāli, morāli, garīgi) to, jo tā ir vienmēr pirms manis - gan laika, gan vērtības nozīmē.

Tēvzeme ir vienmēr *a priori* dota, dāvāta, nekad tā nav *a posteriori* manis paša izvēlēta (tāpat kā citas manas būtiskas iezīmes, kuŗas man ir dāvātas ar pašu manis piedzimšanas faktu, - mūžs, vecāki, nacionālā piederība). Šis fakts mani noliek pateicības un atbildības stājā attiecībā pret manu Dzimteni. Tēvzemes kritērijs nav nedz estētisks, nedz vēsturisks, nedz kultūras fakts. Tāpat kā mans bērns man ir mīļš un labs tikai tāpēc, ka tas ir mans, tāpat arī mana Dzimtene man ir mīļa un laba tikai tāpēc, ka tā ir mana. Mana nevis privātipašuma nozīmē, bet manas piederības tai un manas identitātes atrašanās tajā nozīmē. Nevis es esmu izvēlējis savu Tēvzemi, bet Dievs mūs ir izvēlējis vienu otram, tāpēc nevis "Ubi bene, ibi Patria" (tul. no latīņu val.: kur labi, tur Dzimtene), bet "Ubi Patria, ibi bene" (kur Dzimtene, tur ir labi), t.i., mana Tēvzeme nekad nav manas patvaļas vai patikas objekts. Tāpēc kristietība nav kosmopolitisms, kas nozīmētu atbrīvojot cilvēku no nozīmīgas viņa cilvēcības daļas un liktu tam kļūt par klaidoni. (A.de Sent-Ekziperī darbā "Mazais princis" puķei liek jautāt: "Cilvēki? Nekad jau nevar zināt, kur viņus var atrast. Viņus dzenā vējš. Viņiem nav sakņu, un tas ir ļoti neērti." Kā koks, iestādīts zemē, saņem no tās spēku un atdod tai sevi, arī mēs - mana Dzimtene un es - uzturam viens otru. Kopš paša pirmā manas dzīves brīža tā man ir devusi sevi visu - ne vien fiziskas dāvanas nozīmē, bet daudzkārt vairāk - veidojot manu personību. Es neesmu nekas no nekurienes. Es esmu noteikta persona no noteiktas zemes, kuŗa mani ir veidojusi un nemitas veidot un uzturēt par to, kas es esmu, tādēļ: "Ir mana dzimtene, tāpēc es esmu."

Es esmu tās organiska daļa, un tas nozīmē manu piederību tai ne vien tad, kad jāsaņem kaut kādi fiziski, morāli u.tml. labumi, bet daudzkārt vairāk tad, kad ir jādod, kad kaut kas ir jāupurē no sevis viņas dēļ. "Un Dievs Tas Kungs ņēma cilvēku un ielika viņu Ēdenes dārzā, lai viņš to koptu un sargātu." (1.Moz.2,15) Šis manis sargājošās klātienas fakts pieprasa arī nerimstošu manu fizisko un garīgo klātieni manai Dzimtenei - piedaloties, esot līdzdalīgam visā, kas ar to notiek.

Kristīgā Baznīca ļaunuma eksistenci atzīst kā reālu, nevis iedomātu faktu, kā tādu, ar ko ir jācīnās visās tā izpausmēs. Par Kristu ir liecināts: "Tamdēļ Dieva Dēls atnācis, lai Viņš iznīcinātu velna darbus." (1.Jņ.3,8) Šai cīņai jābūt atbilstošai attiecīgajām ļaunuma izpausmēm, tāpēc: "Visi, kas ņem zobenu, no zobena aizies bojā." (Mt.26,52)

Rakstnieks un kuŗa lidotājs A. de Sent-Exziperī, pamatojot savu nepieciešamību piedalīties cīņā pret fašismu (kaut arī vecuma cenza dēļ viņš būtu varējis to nedarīt), sacīja: "Kas es esmu, ja es nepiedalos? Lai es būtu, man ir jākļūst dalībniekam." Un: "Lai es būtu, man ir jāuzņemas atbildība."

Mīlestības mērvienība ir upuris. Mēs identificējamies ar to, kā labā kaut ko no sevis upurējam. Tas mūsu savstarpējo saiti dara būtisku, personiski nozīmīgu, mēs vairs neesam bezkaislīgi novērotāji no malas, kas var savu vietu atstāt, tiklīdz situācija kļūst draudīga, bet gan būtiska tā daļa, piederīgi tai tik lielā mērā, cik nepieciešamības gadījumā varam par to atdot arī savu dzīvību: "Cilvēki ir ar mieru mirt par to, ar ko viņi dzīvo."

Grāmatā "Ziemas kuŗš" lasām: "Tagad, kad iebruka krievi, somi tik ļoti identificējas ar (savu) zemi, ka viņi drīzāk mirtu, nekā zaudētu to."

Godbijīgajā un vienlaikus patiesa cildenuma pilnajā uzrunā - "Dievs, svētī Latviju!" - Kārlim Baumanim savulaik izdevās veiksmīgi apvienot kristīgu dievbijību ar patriotismu. Tā ir lūgšana ("Dievs, svētī..") un ticības apgalvojums ("Dievs, svētī..") vienlaikus. Tāpēc ir pašsaprotami, ka, izveidojoties Latvijas brīvvalstij, šī dziesma kļuva par Latvijas nacionālo himnu.

(turpinājums sekos)

Grāmatu dedzināšana Rīgā

Pirms Jāņu konferencē draudzes "Jaunā paaudze" (JP) pasākumā ir dedzinātas grāmatas. Starp tām latviešu tautas pasakas, "Mārtiņa dziesmu grāmata" un, pat Jāņa Jaunsudrabiņa "Baltā grāmata" un Andreja Pumpura eposs "Lāčplēsis". Rīgas domes komitejas nosoda šādu baznīcas "JP" rīcību. Archibīskaps Jānis Vanags zemāk minētā rakstā paskaidro baznīcas viedokli par Jāņiem un grāmatām.

Archibīskaps: Par baznīcu, Jāņiem un grāmatām.

Rīgas Domes deputāts Dāvis Stalts portālā Delfi (Pretlatviskais vājprāts, 27.07) raksta: "Izsaku arī pamatoti skarbu nosodījumu Latvijas kristīgo konfesiju atbalstam šādām vai līdzīgām akcijām." ar to domājot draudzes *Jaunā Paaudze* pasākumu, kuŗa laikā tika dedzinātas grāmatas. Stalta kungs tātad ir pārliecināts, ka baznīcas šādu atbalstu ir izteikušas. Ņemot vērā sajukumu, ko ir ienesusi dažu masu dezinformācijas līdzekļu darbība, viņa pārliecība, lai arī maldīga, tomēr ir gluži saprotama. Līdzīgās domās droši vien ir ne viens vien.

Noskaidrosim faktus. Šķiet, tas bija vēl pagājušā gada nogalē, kad mani un vairāku citu baznīcu bīskapus apmeklēja draudzes *Cerība* mācītājs Jānis Sadovskis ar ierosinājumu organizēt lūgšanu naktis, kur dažādu konfesiju kristieši vienā laikā sapulcētos savos dievnamos aizlūgt par Latvijas labklājīgu un garīgu atmodu. Pārrunājām to kapitulā un nospriedām, ka ideja ir laba un varam to atbalstīt, lai arī luterāņi kopā ar citiem aizlūdz par mūsu zemi un tautu. Acīmredzot līdzīgi sprieda arī citi bīskapi. Tas tad arī ir projekts, kuŗam J. Sadovskis saņēma citu konfesiju baznīcu atbalstu. Līdz Jāņiem bija notikušas jau trīs lūgšanu naktis - visnotaļ pozitīvi pasākumi.

Kur nogāja greizi? Gan padomju laikā, gan daudzus gadus pēc atmodas oikūmeniskā sadarbība notika tradicionālo baznīcu starpā. Jaunās draudzes un kustības tajā iesaistījās nesen un pamazām. Ciktāl atceros, šī bija māc. J. Sadovska pirmā iniciatīva, kuŗā viņš aicināja iesaistīties arī citas baznīcas. Varbūt tieši oikūmeniskās pieredzes trūkums viņam neļāva pamanīt, ka projektu, kuŗā dalies ar citiem un izmanto citu baznīcu vārdu, nedrīkst vienpersoniski mainīt pēc saviem ieskatiem vai piešķirt tam jaunu saturu. Diemžēl tieši tas notika. Bez brīdinājuma un konsultēšanās, māc. Sadovskis ceturtajai lūgšanu naktij pieteica Jāņu svinēšanas tematiku, aprakstot to ļoti negatīvos vispārinājumos - tiesa, kā savu personīgo vīziju. Lieki teikt, ka nekam tādām viņš citu baznīcu bīskapu piekrišanu netika saņēmis.

Kā rodas sensācijas. J. Sadovska oikūmenisko kļūmi - jāatzīst, apbrīnojami veikli - izmantoja kāds Māris Puķītis rakstā "Baznīca pret līgotājiem" ("Kasjauns.lv", 20.06). Tukšā vietā viņš izpūta krāšņi draudīgu burbuli par starptautisku visu baznīcu mobilizēšanos pret Jāņu svinēšanu Latvijā, piediedzot vēl klāt draudzes *Jaunās Paaudzes* pretpagānisma konferenci un grāmatu dedzināšanu. Lai sajukums būtu vēl lielāks, rakstam par J. Sadovska un A. Ļeģajeva iniciatīvām viņš pievienoja kardināla Pujata un manu foto. Tā rodas sensacionālās ziņas, kas pēc tam neliek mierā cilvēku un pat domnieku prātus. Istenībā baznīcu apvienotā ofensīva pret Jāņiem ir tīrā fikcija. Var runāt tikai par diviem atsevišķiem, šauri lokāliem

notikumiem ar konkrētiem vadītājiem.

Par Jāņiem. Mūsu sabiedrība ir ļoti daudzveidīga, taču Jāņus svin gandrīz katrs. Tādēļ var piekrist domniekam D. Staltam, kuŗš Jāņus redz kā latviešu kopīgā etosa spilgtu un vienojošu sastāvdaļu. Tomēr vienojoši tie būs tikai tad, ja neviena sabiedrības "frakcija" nemēģi-nās Jāņus monopolizēt. Maldās gan kristiešu draudzes, gan latviskās senticības kopēji, ja mēģina 21. gadsimta Jāņus nosaukt par pagānismu. Jau ļoti sen Jāņi nav reliģiski, bet tautiski svētki. Neplosīsim tos, mēģinot ievilkt savā vai ieģrūst otra reliģiskajā aplokā. Parasts latvie-tis, dziedot "līgo", domā par reliģiju tikpat maz, cik curmēra vācietis piesauc dievieti Freiju, sa-kot "piektdiena" (Freitag). Protams, ir senticības sekotāji, kas Jāņos izpilda pagānu rituālus ar reliģisku nozīmi. Ir arī kristieši, kas ar savām ģimenēm pulcējas Jāņu nometnēs, piešķirot tām Jāņa Kristītāja dzimšanas dienas saturu. Taču absolūtais vairākums, tai skaitā kristieši vien-kārši sanāk kopā, lai pie ugunskura satiktos, dziedātu, mielotos un svinētu. Kad skatos "Skro-derdienas Silmačos", es redzu tieši tādu līgošanu. Ar zināmu drošību ņemos apgalvot, ka An-tonija, Dūdars, Aleksis un Elīna bija kristīti luterāņi, bet Jāņu svinēšanā dabiski iekļāvās arī Ābrams, Joske un Zāra!

Luteriskā ticība nav pretrunā latviskumam. Gluži otrādi, tā ir daudz devusi latviskās identitātes veidošanā - atcerēsimies kaut vai Glika Bībeles tulkojumu, kas ievērojami attīstīja latviešu valodu, Manceli un Firekeru, kas vieni no pirmajiem sāka sacerēt prozu un dzeju latviešu valodā, vai Stenderu un Herderu, kas vēl pirms Barona sāka pierakstīt latviešu tautas dziesmas. Tie ir tikai atsevišķi, izcili piemēri. Droši vien nozīmīgāk bija tas, ka Lutera ma-zais katechisms un dziesmu grāmata bija atrodami katrā sētā. Tās bija grāmatas, kuŗas bērni mācījās lasīt. Luterāņi tradicionāli arī neuzskata Jāņu svinēšanu par grimšanu bezdievībā, al-koholismā vai par nodošanos pagānismam. Baznīca gan iebilst pret pārmērībām dzeršanā, pret vieglprātību intīmos sakaros un brīdina, ja kāds tiešām mēģina nodarboties ar maģiju vai burvestībām. Taču, ja kāds to dara, tad parasti ne jau tikai Jāņos.

Par grāmatu dedzināšanu. Publiskai grāmatu dedzināšanai Eiropas atmiņā ir liels emocionāls un simbolisks lādiņš. Mēģinu saprast, kas gan pamudināja *Jaunās Paudzes* vadītājus tā rīkoties? Ja kāds cilvēks grib atraisīties no okultām saitēm, maģisko priekšmetu sadedzināšana ir ierasta rīcība. Apustuļu darbu grāmatas 19. nodaļā var lasīt par pirmajiem kristiešiem: "Labs skaits to, kas bija nodarbojušies ar burvju mākslām, sanesa (burvestību) grāmatas un tās sadedzināja visu acu priekšā." Arī kristiešu misionāriem citos kontinentos gadās sadedzināt burvju amuletus un maģiskus priekšmetus, no kuŗiem atsakās tie, kas pieņēmuši kristīgo ticību.

Tomēr te, Eiropā izvēlēties publisku grāmatu dedzināšanu - akciju ar tik baigām asoci-ācijām gan viduslaiku, gan nesenajā vēsturē, manuprāt, ir liela kļūda, kas apzīmogo ne vien pašus dedzinātājus, bet visus kristiešus. Visvairāk satriekts es jutos, dzirdot kas esot dedzi-nāts - vienkārši tautas dziesmu krājumi, pasaku grāmatas un pat Jāņa Jaunsudrabiņa "Baltā grāmata". Kristīga latvieša, luterāņa bērnības atmiņas, kuŗas es kādreiz lasīju priekšā saviem bērniem! Ja tas tiešām ir taisnība, varu tikai izjust nožēlu un kaunu, pieminot Jēzus vārdus: "Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara!" Ja tā tomēr nav bijis, tad draudzes *Jaunās Pa-udzes* vadītāji rīkotos labi, ja steidzami kļiedētu visus pārpratumus, jo tas ne tikai satrauc cilvēkus, bet arī apgrūtina oikūmenisko situāciju Latvijā. Gribas ticēt, ka ir notikusi kļūdišanās, nevis apzināta vērsšanās pret latviešu kultūru.

Par baznīcu un pagānismu. Viens no slāņiem šai saputrotajā stāstā ir baznīcas attiecī-bas ar pagānismu. Tas ir delikāts temats, ko nevar izsmelt īsā rindkopā. Protams, kā kristie-tis es apliecinu ticību Jēzum Kristum kā vispilnīgākajai Dieva atklāsmei, kuŗā cilvēkiem ir dā-vāta dvēseles pestīšana un grēku piedošana. Tomēr Latvija nav reliģiski monolīta zeme un

kristiešiem jāatceras, ka viņi te nav vienīgie. Jā, kristieši ir aicināti dalīties savā ticībā ar citiem. Tomēr pieminēsim, ka vislielāko postu kristīgajai vēstij Latvijā nodarīja nevis pagāni un, iespējams, pat ne komunisti, bet krustneši, kuŗi bija iedomājušies mīlestības labo vēsti uzspiest ar uguni un zobenu. Viņu cirstās brūces joprojām nesadzīst daudzu latviešu dvēselē. Netapsim krustnešiem līdzīgi!

Es arī aicinātu senticības kopējus, sevišķi politiķus un domniekus atturēties no latviskuma vienādošanas ar pagānismu vai latvisko senticību. Tāda nostāja riskētu atsvešināt kristiešus no latviskuma un tas būtu liels apgrūtinājums latviešu konsolidācijai, uz ko aicina Dāvis Stalts.

###

DRAUDZES DZĪVE

###

Dāmu saimes ziņas -

Septembrī pie galdiņa sēdēja - Ilze Grotāne (2x), Inta Grāvīte;
ziedus uz altāra lika - māc. Maija prāvesta Ulza Cepures piemiņai, māc. Maija Zvirbuļa kundzei, no ziedu fonda;
par sadraudzību rūpējās - Aija un Vilis Vikmaņi, Anna Ozoliņa, Inta Grāvīte, Rita Drone, Aldona Pone.

Dievs, pateicos par katru saules staru, Ar ko Tu mūsu dienas gaišas dari,
Un dārzim plaukt un druvām kuplot liec. Tev pateicos, Tev pateicos! (A.Briedis)

Svinēsim Pļaujas svētkus sakot pateiciību Dievam par visu, ko Viņš mums ir devis.

**Pļaujas svētku dievkalpojums
svētdien, š.g. 4. oktobrī.**

Dievkalpojumam sekos tradicionālas Pļaujas svētku **PUSDIENAS** lejas telpās.

Būs arī Dāmu saimes sarūpēti gardumi ko varēsīt iegādāties mājās nešanai.

Aicinām draudzes locekļus ziedot dārza ziedus baznīcas telpu izdaiļošanai Pļaujas svētkos.

Aicinām visus, visus!!

Draudzes KOPĒJU kalpošana.

Svētdien, 4. oktobrī - S. Straumane, A. Švalbe.

Svētdien, 11. oktobrī - V. Sviķis, Ģ. Jātnieks.

Svētdien, 18. oktobrī - S. Pētersone, L. Zoltnere.

Svētdien, 25. oktobrī - G. Luss, S. Straumane.

Svētdien, 1. novembrī - A. Švalbe, M. Otto.

Svētdien, 8. novembrī - V. Sviķis, S. Pētersone.

Sēru vēstis.

† Šī gada 2. septembrī pēc atkārtotas sirds operācijas Dieva mierā iegāja mūsu (bijušās Kristus) draudzes locekle AUSMA CELMS dzim. 1926. gada 12. janvārī, Daugavpilī, kur tajā laikā Ausmas māte, Ausma Šauruma, strādāja par grāmatvedi pie valsts iestādēm. Šis darbs bija saistīts ar dzīves vietas maiņām, jo darbinieki tika pārcelti no vienas pilsētas uz otru.

Varmācība, ko Latvijas iedzīvotāji piedzīvoja zem okupantu varas, savu kulmināciju sasniedza 1941. gada 14. jūnija izvešanās. Šī laika pārdzīvojumi bija tik sāpīgi, tik dziļi satriecoši, ka padomju kaŗaspēkam atgrieŗoties, mūsu aizgāŗēja, līdzīgi daudziem citiem, uzņēmas bēŗļu ceļu. Uzņēmas dzīvi pārmaiņu un nemiera grūtumu pilnu. Mums ir iemesls ticēt, ka tā kļuva vieŗlāka pēc tam kad, vēl Vācijā, nometnē esot, Ausma satika Elmāru Celmu, ar kuŗu viņa apprecēŗās, kad pēc ieceŗoŗanas Amerikā, abi bija satikuŗies Linkolnā. Vēlāk laulātais pāris pārcēŗlās uz Minesotu, dzīvoja Maundā, kur piedzima un pavadīja savu bēŗnību dēŗs Ēriks un meita Brigita.

Pārmaiņu nemiers Ausmas dzīvē izbeidzās, kad ģimene pārcēŗlās uz dzīvi Wayzatā. Kaut arī māja un pašas plānotais, stādītais un koptais dāŗzs prasīja daudz darba, mūsu aizgāŗēja darba nebijās. Viņa priecāŗās, ka beidzot var pielieot savus talantus un māku, lai radītu skaistu dabas stūrīti, par prieku visiem. Bet "ŗeit mums nav paliekoŗa mājokļa....."

Ausmas Celmas trūkumu ŗīs zemes dzīvē, sāpīgi izjutīs ne tikai viņas tuvākie ģimenes locekļi un visi citi radi un draugi Latvijā, Amerikā, Austrālijā, bet arī visa dzīvā radībiņa viņas dāŗzā un tā tuvākajā apkāŗtnē.

"Svētīgi tie, kas mirst iekŗ tā Kunga no ŗā brīŗa. Tieŗām, saka Gars, lai tie atdusas no savām pūŗēm, jo viņu darbi tos pavada."

† Šī gada 12. septembrī, pēc smagas triekas Metodistu slimnīcā mira mūsu draudzes loceklis RICHARDS STRĒLNIEKS, dzimis 1938. gada 2. jūnijā, Rīŗā. Viņa izvadiŗana notika 18. septembrī uz "Crystal Lake" kapiem.

Augusta un Marijas Strēŗneiku ģimenē, Richards piedzima kā otrais bēŗns. Viņa brāŗlis Helmutis bija 3 gadus vecāks.

Arī Strēŗneiku ģimene kaŗa beigās bēŗga uz Vāciju un pēc tam ar LWF palīdzību nokļuva Amerikā, un pēc daŗiem gadiem tā pārcēŗlās no Walnut Grove, MN uz dzīvi Mineapolē, kur pēc vidusskolas beigŗanas Richards mācīŗās vienu gadu Minesotas Universitāŗē, bet pēc tam "Dunwoody" institūtā. Pēc tā beigŗanas Richards strādāŗa pie "Univac", kur ar laiku ieņēŗ darbu vadīŗāja vietu.

Vēŗ vidusskolā esot Richards iepazīstas ar Aiju Studānu, ar kuŗu apprecas 1959. gada 21. februārī. Augustā piedzimst viņu pirmais dēŗs Kurts, bet 1967. gada jūlijā otrais dēŗs Ēriks. Richarda dzīvē ir gan prieki, gan bēŗdas - vecāki aiziet mūŗībā, bet piedzimst mazbēŗni. Visgrūtāŗk pārdzīvot ir mīŗotās sievas Aijas saslimŗanu un zaudēŗumu, kad 2000. gada februārī, Aija aiziet Dieva mierā.

Gadiem ejot, Richarda veselības problēmas pasliktinās. Liels palīŗš viņam ŗajās dzīves grūtībās ir viņa dzīves partnere *Susan Peters*, kas no visas sirds rūpēŗas par viņa veselību un labklāŗību. Tomēŗ ŗajā 2009. gadā viņa veselība piedzīvo vienu krīzi pēc otras, līdz beidzot, pēc pēŗdēŗās, 12. septembrī viņŗ aiziet mūŗībā.

Richarda līdzjutīgā un devīgā sirds pietrūks daudziem, bet vispirms jau viņa ģimenei, tuviem draugiem, un kaimiņiem, kuŗus viņŗ mācīŗis valsts svētkus svinēt ar valsts karodziņu izlikŗanu.

Lai Dieva žēlastība pavada Richardu izejot no šīs pasaules valstības un ieejot Dieva mūžīgā valstībā.

† Šī gada 12. septembrī pēc 98 nodzīvotiem mūža gadiem, savā mītnē "Heritage" mājā, Edinā, mūža miegā iemīga mūsu visiem pazīstamā draudzes locekle ELZA SPOLĀNA, dzimusi 1911. gada 13. maijā, Vidzemē Vīpes pagastā, kur Elzas vecāki Mārtiņš un Ieva Elkšņi, bija iepirkuši saimniecību. Elzas dzimšanas laikā tur vēl nevarēja atrast telpu, kas dotu mātei un bērnam patvērumu no lietus un sniega. Vienīgais siltuma avots bija telpas vidū degošais ugunskurs uz kuŗa sasildīja ūdeni, lai varētu apmazgāt siltē bērnu.

Elzas Spolānas izvadīšana notika 18. septembrī "Crystal Lake" kapos. Diena bija ļoti silta un jauka, pavadītāju bija daudz. Tā kā par savas mātes dzīvi viņas meita Malda ir uzrakstījusi veselu grāmatu, tad es neuzņemos šeit dot tās īsu atstāstījumu. Viņas dzīve ir pārāk liela atstāstīšanai, tik pilna ar darbu, dzīves grūtumiem, maiņām un nemieriem, tajā pašā laikā tā ir pilna ar latvisko skaistumu - ar dziesmu, rokdarbiem, ar garšīgiem ēdieniem un ar cilvēkiem, kas bauda ēdienu, kam vajadzīga pieņemšana, ar cilvēkiem, kas palīdz, vai kam pašiem ir vajadzīga palīdzība. Un ne tikai ar cilvēkiem, bet arī ar dzīvo radībiņu, kas nāk pie Elzas pēc palīdzības, kas pirms savas nāves uztic viņai savus bērnus. Viņas dzīve ir pilna ar Dieva brīnumiem, ar Viņa žēlastību un mīlestību un pilna ar kalpošanu citiem Dieva mīlestības garā.

Viņa par sevi domājusi, ne kā par lielu lietu darītāju, bet kā par mazu ielāpiņu. Bet mazie ielāpiņi ir ļoti vajadzīgi, lai lielas lietas taptu un nesaplīstu.

Tā - neredzami, nemanāmi caur mūsu mīļo aizgājēju pats Dievs darbojas šajā pasaulē un mūsu vidū. Kad tas vairs nenotiek, tad cilvēks zina - ir pienācis laiks aiziet.

"Tas Kungs bija devis, tas Kungs ir ņēmis,
Tā Kunga vārds lai ir teikts un augsti slavēts."

M.C-Z.

Par diakona amata zīmi.

Jau no paša sākuma, kad mums, kas bijām iesvētīti evaņģelistu amatos, paziņoja, ka šis amats musu baznīcā - LELBĀL tiek atcelts, bet tā vietā iestādīts diakona amats, esam piedzīvojušas, ka daudziem draudzēs ir grūti saprast, ko nozīmē tas, ka diakona amats ir ordinēts amats. Vai tas nozīmē, ka diakons jāsauc par mācītāju? Par skādi jau tas nebūtu, ja jau viņam ir tiesības pat sakramentus izsniegt, pat kristīt un apbērēt, vienīgi viņam nav tiesības kalpošanā lietot mācītāja amata krustu. Mūsu archibiskaps gan solīja, ka būšot amata zīme, bet tāda, ka katrs jau pa gabalu varēšot redzēt, ka tas nav krusts. Reiz man bija jāskaidro savam papam, kāda ir atšķirība starp diakonu un mācītāju. Lai tā lieta iznāktu īsa un vienkārša teicu, ka mācītājam ir krusts, bet diakonam krusta nav. Uz to paps pasmejās, ka tādā gadījumā diakoniem ir tikai tās bēdas.

Varētu pat teikt, ka šis amats mūsu baznīcā ir piedzīvojis tādu kā dzimšanu vai tapšanu. Amata zīmes izveidošana pieder pie šī tapšanas procesa noslēguma un līdz ar to varam teikt, ka nu šis amats mūsu Baznīcā-LELBĀL ir piedzimis ar visām savām kalpošanas tiesībām un pienākumiem. Tas nenozīmē, ka mūsu kalpošana būtu bijusi mazvērtīgāka, ja kalpojām bez amata zīmes, maiņas varētu būt tikai attieksmē pret mūsu kalpošanu.

Ja kādam no jums ir kādas neskaidrības sakarā ar sen solītās un beidzot saņemtās amata zīmes pasniegšanu mūsu draudzes diakonei Mildai Daukai, tad lai izvairītos no pārpratumiem - lūdzu jautāriet.

Māc. Maija.

Vienpadsmitā augusta Padomes sēdes atstāstījums.

Padomes sēde notiek parastajā vietā un laikā. Daži padomes locekļi nav klāt, bet priekšnieks ir informēts par iemesliem, kas kavē viņu klātieni. Āris Nikolopoulos jau pāris reizes nav varējis ierasties triju darbu dēļ, jo cenšas sapelnīt naudu savam Grieķijas ceļojumam. Viņa vadīto projektu pie dzeramā ūdens strūklakas, pagaidām turpinās citi padomes locekļi.

Sēdes sākumā pēc dienas mudes lasījumiem un ievada lūgšanas tiek laboti, pārrunāti un pieņemti maija un jūlija sēdes protokoli. Pēc tam pārrunā priekšnieka uzstādīto darba kārtības jautājumu par no Latvijas pienākušo iniciatora aicinājumu mūsu draudzei - atbalstīt reliģisku TV raidījumu izveidošanu, kas domāti visiem ārpus Latvijas dzīvojošiem latviešiem. Māc. Maija aprāda, ka vienošanās par atbalsta došanu plaša mēroga saziņas līdzekļu darbībai ir LELBāL privilēģija vai kompetence. Tā kā mums nav pietiekami daudz informācijas, padome nolēm j šo neatbalstīt kā draudzes pasākumu.

Jānim Robiņam ir vairāki ziņojumi. Viņš izsniedz padomei 2008. gada saieta ieteikumu īstenošanas rezultātus. Pēc tam, kad padomes locekļi tos izskatīs, tos publicēs Svētrīta Zvanos. Citi J. Robiņa ziņojumi, par trīs tenoru koncertu Mineapolē, par Knuta Lesiņa simtgades atzīmēšanu Latvijā, kuŗu ar ziedojumu atbalsta mūsu koncertapvienība, kā arī par ALAs atzinības rakstu ieteikumu kārtošanu, attiecas uz mūsu kopējo LOAM darbību.

Ivars Zemmelis ziņo par veiktajiem labojumiem pie baznīcas un par turpmāk vajadzīgiem labojumiem sākot ar baznīcas ārdurvju krāsošanu. Padome dzird priecīgu vēsti, ka Rudzišu pāris jau durvis pārkrāsoja.

Lietus gāzes parasti uzrāda jumta vājās vietas un nepieciešamos labojumus. Šovasar ūdens tecēja ziemeļaustrumu tornī, kur Andris Sprūds uzlika lāpījumu. Ir radušās vēl citas jaunas plaisas.

Izmantojot Āra Nikolopoulosa doto informāciju attiecībā uz jaunu ūdens strūklakas iegādi, Ivars izsniedz padomei lapas ar ziņām par dažādajiem strūklaciņu modeļiem. Kuŗš no tiem atbilst mūsu vajadzībām un arī pirkspējai? Vai dzesināšanas iekārta ir vajadzīga? Kādā augstumā tas jāierīko? Kā to lietot bērnu vajadzībām? Vai pakāpšanās uz soliņa ir labākais atrisinājums? Padome domā, ka jāuzzin skolas vēlēšanās, jāaprunājas ar amatnieku, bet par to, kas maksās, izlems vēlāk.

Dāmu saimes priekšniece Aldona Pone ziņo par dāmu saimes kases stāvokli. Dāmu saime visumā atbalsta palīdzības došanu Latvijā un ir jau sludinājumos atradušas labdarības organizācijas, kas aicina atbalstīt viņu darbu. Baznīcas vadības ierosinājums par palīdzības došanu caur māsu draudzēm, sastop zināmu pretestību pie tiem, kam nav iznācis tur būt un cilvēkus iepazīt.

Pašlaik draudzes vadība un mācītāja vāc informāciju gan no īslaicīgajiem apciemotājiem, gan no pazīstamām, Latvijā dzīvojošām personām, kā tās vērtē vispārējo ekonomisko stāvokli un kā tās vērtē pašas savu dzīvi. Kas pietrūkst, bez kā var iztikt?

Kaut jau tagad varam teikt, ka daudzus gadījumos cilvēka žēlošanās norāda uz viņa neziņu, nedrošību un bailēm par to, kas gaidāms nākotnē, tas savukārt norāda uz neuzticēšanās savai valdībai un arī Dievam.

Arī draudzes kasieŗa Visvaŗa Ģigas ziņojums norāda, ka salīdzinot ar pagājušo gadu, draudzes ienākumi ir krietni samazinājušies, arī nodevās ir saņemts mazāk nekā bija cerēts.

Kasieris ziņo, ka no Elzas Apines testamenta ir saņemts \$500 ziedojums, kas domāts dāmu saimei, kas savukārt ir nosūtījusi \$500 ziedojumu Okupācijas mūzejam. Kasieris arī piemin, ka būtu jākārtō mācītājas lietošanā esošās draudzes mašīnas apdrošināšana, bet tā kā mašīnas iegāde nav nokārtota, viņš arī nevar nokārtot apdrošināšanu.

Vēl draudzes kasieris norāda, ka balstoties uz Ameirkas likumiem, kas izsniegti pado-

mes locekļiem, draudze vairs neuzņemsies līdzekļu vākšanu labdarības darbiem, ko rīko atsevišķi draudzes locekļi (t.i. - kuŗi neskaitās kā "qualified organization").

Māc. Maija ziņo par jau minētām aptaujām un informācijas vākšanu, lai noskaidrotu par palīdzības vajadzību un tās sniegšanas veidu. Mūžībā ir aizgājis Gunārs Kampe, ko uzzinājām no avīzes ziņojuma. "Crystal Lake" kapos tiks apglabātas mūsu Lidijas Pētersones māsas un māsas vīra pelnu urniņas.

Izsniedzot sastādīto dievkalpojumu kalendāru, mācītāja lūdz padomes locekļu aktīvāku līdzdalību, domājot par pasākumiem pēc dievkalpojuma un "sadraudzības pusstundas". Šoreiz māc. Maija informē padomi, ka mūsu apgabala vadītājs, prāv. Gunārs Lazdiņš, vēstot par mūsu apgabala konferenci oktobrī, pieteicis, ka šajā laikā LELBAs Pārvaldes priekšniecei, prāv. Laumai Zušēvicai iznāks būt mūs pusē. Viņa labprāt noturētu dievkalpojumu mūsu draudzē un pasniegtu sen apsolīto, bet tikai tagad izgatavoto un LELBāl vadības apstiprināto diakona amata zīmi mūsu diakonei Mildai Daukai.

Tā kā baznīcas vadības ierašanās un kalpošana katrā draudzē ir liels notikums, tad mācītāja lūdz padomi atbalstīt viņas vēlēšanos arī pašai būt klāt šajā dievkalpojumā, dodot piekrišanu, ka viņa nepaliktu konferencē līdz beigām. Padome atbalsta māc. Maijas rīcību, lai kāda tā arī būtu. (Laika gaitā noskaidrojās, ka Vidienes apgabala garīdznieku un draudžu darbinieku konference notiks no 9. līdz 10. oktobrim, svētdien visi jau būs atgriezušies mājās.)

Bibliotēkāre Anna Hobbs ziņo, ka bibliotēkai ir jauns skapis, kur lasītāji varēs nolikt lasīšanai paņemtās, izlasītās un atgriestās grāmatas. Arī māc. Ivara Krafta ģimene izņēma lasīšanai vairākas grāmatas.

I. Zemmels ziņo, ka baznīcas ārējās durvis ir salabotas un internacionālais DVD spēlētājs ir iegādāts.

J. Robiņš vaicā par baznīcas gadagrāmatām. Vai kādi vēlētos saņemt Gadagrāmatu sēriju, ko pieteicis Ģirts Jātnieks.

Archivārs Laimonis Sproģis meklē baznīcas nama dokumentus (kur ir baznīcas "title"?). Viņš saņem atbildi, ka tie atrodas kaut kur baznīcā. Šāda atbilde liek visiem pasmieties un dara visus žirgtākus. Tas nozīmē, ka nopietnu lietu risināšanai nav īstais laiks, esam noguruši.

Priekšnieks G. Luss nāk ar vieglākiem ziņojumiem, ka Svētrīta Zvanus pa e-pastu ir gatavi saņemt: arch. Jānis Vanags, I. Druviņa, I.Ķezbere, un Latviešu Centrs Toronto. Septembrī LELBAs palīdzības nozarei sūtīs \$500, kas domāti Zvannieku eletrības rēķina samaksai.

Šogad 18. novembra aktu rīko draudze un koris. Rīcības komitejā būs māc. Maija, J. Robiņš, Anita Jurēvica, G.Luss un V. Ģiga.

Pie dažādiem jautājumiem un pārrunām Ģ.Jātnieks atgādina par pārmindeŗu trūkumu mūsu draudzē. Viņš ziņo, ka no desmit pārmindeŗiem divi ir uz laiku atvaļināti un vēl viens ir jau krietni gados. Viņš lūdz, lai padomes locekļi nāk palīgā šajā kalpošanā, kā to jau dara G. Luss, Aldis Švalbe, Sarma Straumane, un no dāmu saimes valdes - Laima Dingley un Selga Pētersone. Padomes locekļi iesaka likt šo aicinājumu Svētrīta Zvanos.

Sēdes beigās L. Sproģi aicina vadīt sēdes noslēguma lūgšanu, ko viņš ar lielu sirsnību arī dara. Nākošā padomes sēde būs 8. septembrī.

(Atstāstījumā izmantots sekr.Sarmas Straumanes rakstītais protokols.)

2008. gada draudzes saietā ieteikumu īstenošana.

No dažādiem saietā izteiktiem ierosinājumiem draudzes padomes izraudzīta komiteja izvēlējās projektus no 8 aprisēm un nozīmēja atbildīgos projektu īstenošanai. Pārskatu par to sakopoja Ivars Zemmelis, kurš publicēja Svētrīta Zvanu 2009. gada februāra nummurā.

Šogad uzsākot septembrī savu rudens sezonu, gribam draudzes locekļus iepazīstināt ar šo projektu īstenošanas gaitu. Kopš pārskata publicēšanas ir pagājuši 7 mēneši un šajā laikā ir veiktas jau vairākas ieceres, tomēr mudinām draudzes locekļus nākt arī ar savu domu šo ieceru īstenošanā un vēlreiz pārlasīt agrāk Svētrīta Zvanos publicēto pārskatu.

1. Draudzes nākotne.

a) Ieteikts pēc iespējas salabot baznīcas ēku. *Atvietoti vairāki logi un pieņemts uzlabot baznīcas ēkas durvju izolāciju, atvēlot tam \$700. Paaugstināta īres maksa sabiedriskām telpām par 15%.*

b) Ieteikts salabot baznīcas blakus māju, lai to izīrētu. *Blakus māja ir salabota un izīrēta par \$1,150 mēnesī, sākot ar š.g. jūlija mēnesi. Ielikta pašaizsardzības sistēma ar pilnlaika uzraudzību no "Lloyd Security Ltd.", kā arī dzelzs režģi pagraba logiem.*

2. Dāmu saime. Ieteikts iegādāties trauku mazgātāju, saldētāju un jaunu plīti. *Nolemts neiegādāties trauku mazgātāju. Maizes mīcītājs nopirkts. Darbi vēl nav nobeigti.*

3. Latviešu skola. Ieteikts iegādāties klēpja datoru, video spēlētāju Latvijas formāta ierakstiem. *LOAMs ir nodevis lietošanā skolai un sabiedrībai DVD spēlētāju, kas var darbināt diskus no visiem pasaules rajoniem. Skola nolēmusi maksāt draudzei \$1,200 par telpu lietošanu, sākot ar 2009./10. akadēmisko gadu.*

4. Draudzes koris. Ieteikts meklēt dziedātājus, izveidot vitrīnu un labāku nošu novietošanu. *Darbi vēl nav iesākti.*

5. Bibliotēka. a) Atrast palīgus darbam bibliotēkā. *Pieteicies viens palīgs.* b) Iesaisīt brīvprātīgos grāmatu novešanai lasītājiem, kas nespēj ierasties baznīcā. *Viens brīvprātīgais darbojas.*

6. LOAM. a) Ieteikts labiekārtot sarīkojumu zāli, ieskaitot liftu un dzesinātājus. *Projekts atlikts uz vēlāku laiku.* b) Palīdzēt ar telpu uzturēšanu. *LOAMs sācis maksāt paaugstinātu telpu īri - \$500 par sarīkojuma zāli un \$600 gadamaksu Svētrīta Zvanim par sarīkojumu reklāmu.*

7. Garīgā aprūpe. a) Ieteikts uzlabot vecāko draudzes locekļu aprūpi. *Darbs turpinās līdzšinējā apjomā, ko veic samariešu kopa un atsevišķi draudzes locekļi.* b) Ieteikts garīgo lietu grupai izstrādāt noteikumus par mācītājas pienākumiem pret latviešiem, kas nav draudzes locekļi. *Notikušas pārrunas, bet noteikumi vēl nav formulēti.* c) Ieteikts sagatavot jaunus pērminderus. *Nolemts ievietot Svētrīta Zvanos aicinājumu pieteikties jauniem pērminderiem.*

8. Mūsu kulturālais mantojums. a) Ieteikts revidēt arhīvu. *Darbs patlaban turpinās.* b) Ieteikts noskaidrot un izlemt, kur sūtīt materiālus, ko paši negribam glabāt. *LOAMs atbalstījis arhivāra piedalīšanos kursos, ko rikoja IHRC, lai iepazītos ar arhivāra pienākumiem un darba veidiem.*

9. Dažas cits vajadzības (kas radušās pēc saietā). a) Pārkrāsot 5 ārējās durvis. *Darbs ir uzsākts.* b) Salabot jumtu baznīcas tornī, kur tagad tek ūdens. *Darbs ir nobeigts.* c) Sagādāt iegravētas vārdu zīmes garīdznieku portretiem, kas novietoti bibliotēkas telpās, trešajā stāvā. *Vēl neviens nav pieteicies!*

Zīnas un ieskatī par stāvokli Latvijā un par mūsu iespējām palīdzēt.

Iepriekšējos Svētrīta Zvanos publicējam LELBAs Pārvaldes priekšnieces Laumas Zušēvicas aicinājumu, ne vien tikai lūgt bet ar darbiem pierādīt, ka patiesi esam brāļi un māsas Kristū. Tas nozīmē, ka ja vienam dzīvē ir grūtības un "dienišķās maizes" trūkums, tad otrs tam palīdz, atverot savu maku un dodot no saviem krājumiem. Kad šo aicinājumu pārsūtīju dažiem no mūsu draudzes vadības, no viena saņēmu atbildi. Tā bija atbilde ne tikai man vai LELBAs vadībai, tā likās kā atbilde pašam Dievam. Domāju, ka būtu svētīgi vēstulē ieskatīties arī jums.

"Uzmanīgi izlasīju visu rakstu. Tiešām ekonomiskā krīze skar mūs visus - citus mazāk, citus vairāk, mūsu dzimteni visvairāk. Vai nav tā, it kā šoreiz Dievs uz mums krata ar pirkstu un saka: "Atgriezieties, atsākat atkal mīlēt savus brāļus un māsas kā Es jums esmu mācījis, lai jūs neieslīgstat garīgā tumsā, pamestā vientulībā un bezjūtu aprobežotībā. Nedzīvojiet tikai sev, bet arī savam tuvākam!"

Mūsu draudzei stāv priekšā liels darbs, kurā mums visi, īpaši kodolam, būs jāiesaistās, un ar savu piemēru jāizrauj līdzī arī citi. Visi raksti, kas runā par krīzes radītām vajadzībām, ir jāpublicē, lai draudze būtu informēta, tikai tad mēs varam runāt par līdzekļu vākšanu, kas bez šaubām būs nepieciešams.

Es ceru, ka mēs varam būt draudze, kas ir gatava viena no pirmajām atsaukties aicinājumam un sākt palīdzības darbu, neprasot, kas mums par to būs. Cik bieži mēs neesam dzirdējuši vārdus: "Jūsu alga būs liela debesīs." Ar to jau arī pietiks.

Es rakstu šīs rindas Līgo vakarā, labi zinot, ka Latvijā, manā dzimtenē, svin Jāņus ar dziesmām un, droši, vairums ļaudis bauda miestīņu ar sieru uzkodām, bet cik ir tādu, kas varbūt šovakar aiziet gulēt neēduši. Pēc manām ziņām no Latvijas, bezdarbs ir liels, algas un pensijas tiek samazinātas, **korupcija un bezdievība** turpinājas. Kad, kad mēs atkal dzirdēsim savā sirdsapziņā šos iepriekš minētos vārdus: "Atgriezieties!"

Tā raksta viens mūsu draudzes loceklis.

No Varakļānu draudzes pirmās priekšnieces Veltas Kalvānes saņēmu diezgan skopu informāciju.

"Šobrīd vasara, dārzos ogu papildnam, tāpat arī dārzenu un sakņu, spēj tik nest mājās un gatavot, ka tik būtu laika. Taču nē, jāvāra ievārijumi un drīz sāksies gurķošanās, tad mežā sēnes gaida, tikai problēma - kā man tur nokļūt.

Mēs, pensionāri, jau dzīvojam cepuri kuldami, bet ar jaunajiem jau sākas problēmas. Tieši jaunajiem - vienam pēc otra pazūd darbs! Likvidē Nagļu skolu - tas nozīmē, ka Inārai nebūs darba, pastniekus samazina - baznīcas kopējai vairs nav darba, Laumai kuru katru brīdi var nebūt darba u.t.t.

Skolā gan būtu labi dažus bērnus atbalstīt jeb varbūt labāk bērnudārziņā. Tuvākā laikā paaugstināties. Dzīvojat tad ar Dieva svētību." *Velta.*

Ar Maijas Klinsones satrpniecību, savu sapratni un nostāju ir izteikusi Vineta, ko mēs visi reiz pazinām kā Freimani - mācītāja Ojāra Freimaņa dzīves biedri.

Vineta aprāda, ka bezdarbs lielā mērā saistīts ar to, ka lielākā daļa biznesa vadītāju ir krievu tautības, kas dominē pār darba gribētājiem ar to, ka darba sludinājumos kā vienu no galvenām prasībām min krievu valodas zināšanas. Bet jaunākai paaudzei, kas krievu valodu skolā daudz nemācījās, bet gan mācījās angļu, tas sagādā problēmas. Kopš šīm pēdējām vēlēšanām neviens krievs vairs necenšas runāt latviski.

Ekonomiskā situācija ir drausmīga - algu apgriešana, pensiju samazināšana. Protams, valsts ir novesta tur, kur nu viņa ir, un lai kaut ko glābtu ir jāpieņem radikāli lēmumi, bet par kādu cenu un uz kā rēķina? Ne jau uz turīgo, bagāto, ietekmīgo naudas makiem, bet gan uz to rēķina, kuri nespēj neko ietekmēt.

Visā šajā situācijā ir arī lietas, ko Vineta atbalsta. Viena no tām, pensiju samazināšana strādājošiem pensionāriem, šajā situācijā tas ir tikai normāli, ka pensionārs saņemtu savu pensiju un sēdētu mājās, lai darbs un ienākumi būtu jaunākiem cilvēkiem un ģimenēm, kur bērni jālaiž skolā. Pensionāri arī bieži vien netiek līdz tehnikas attīstībai un netiek galā ar saviem pienākumiem.

Bet tas, ka visiem no pensijas noņēma 10% ir pavisam nepareizi. Ipaši smagi tas skars vientuļos pensionārus ar zemāko pensiju. Ar 100 latiem mēnesī iztikt būs ļoti grūti un vēl jo grūtāk, ja jāpērk zāles, kas ir "luksus" lieta. Vai nu maksā vai mirsti. Pēc Vinetas domām, varbūt tas ir tagadējās valdības risinājums, kā tikt vaļā no veciem cilvēkiem.

Vēl Vineta atbalsta "strādājošo māmiņu algu" samazināšanu, jo šī nauda, kuŗu valsts maksā it kā bērna kopšanai netiek iztērēta domātam mērķim, bet gan visādu glauņu lietu pirkšanai un pat atpūtas braucieniem.

Vineta, kas taču pati strādā un saņem, liekas, normālu algu, neko tādu nevar atļauties. Arī savus abus bērnus viņa ir izaudzinājusi nesaņemot nekādus pabalstus. Tādēļ viņas paaudzei esot vieglāk šo laiku pārdzīvot, jo bija pieredze pārdzīvojot 90. gadu sākumu un arī pašiem iznācis augt pieticīgos apstākļos, tādēļ viņi arī prātis izdzīvot bez "ekstrām" sadzīves lietās. Bet jaunai paaudzei, kas nezina, kas ir trūkums un veļas mazgāšana ar veļas ziepēm un tās berzšana ar rokām, bērnu autiņu mazgāšana un auzu putras vārišana, lietotu ratiņu iegāde, braukšana ar sabiedrisko transportu, rindā stāvēšana pēc krējuma paciņas, - jā, viņiem šī situācija ir pasaules sabrukums.

Algu apcirpšana ir liela un arī Vinetu ir skārusi pamatīgi. (Liekas, ka nocirpts 40%.) Tīrā nauda ko Vineta saņems būs ap 180 latu mēnesī, bet dzīvošanu varot aplānot ar atteikšanos. "Nu neēdīšu vairs lašus, bet ēdīšu reņģes, nepirkšu dzeramo ūdeni veikalā, bet dzeršu no krāna, nepirkšu sev šokolādi katru dienu, bet reizi nedēļā. Nepirkšu veikāla "fast food", bet gatavošu pati." Vienīgais, Vinetai esot mājas kredīts vēl pieci gadi, bet ja cilvēkam galva uz pleciem, tad izeju varot atrast. Vienkārši ir jāiet un jāmeklē iespējas un jāpieņem jebkurš darba piedāvājums, kaut vai par pāris latiem. Ja vajadzēs, iešot kaut vai grīdas mazgāt. Nu nevar sēdēt un vaimanāt, - vai cik man grūti... pašam ir kaut kas jādara. Protams ir nežēlīgi, ka skolotājiem nogriež algas, bet Vinetai nepatīkot, ka viņi uztaisa drāmu un visu laiku ir neapmierināti ar savām algām. Visu laiku par maz un par maz. Nu nav tā. Viņu nedēļas darba likme ir tikai 21 stunda. Bez tam ir piemaksas par burtņīcu labošanu, klases audzināšanu u.c. lietām. Vinetas skoliņā skolotājas saņēmušas vidēji 400 līdz 500 latu mēnesī un strādājušas no 8:30 līdz 14:00. Lielajās skolās strādā divas likmes, jo darba stundu skaits nedēļā tāpat kā visiem citiem - 40 stundas. Protams, ka mazajās lauku skolās skolotājiem esot grūti, bērnu maz, likmes mazas. Bet pilsētu lielajās skolās tā nav.

Kaut arī neziņā par rītdienu, Vinetā ir miers. Viss Dieva rokās un pašu attieksmē pret notiekošo. Visā šajā "draņķī" viena lieta esot ļoti laba. Cilvēki esot spiesti pārvērtēt savu vērtību skālu, nostādīt pareizās prioritātes un ar pateicību novērtēt to, kas pašam pieder, jo ne jau mantā ir veiksmē un laime. Esot novērots, ka augstāk tiek vērtēta ģimene un attiecības starp ģimenes locekļiem. Mazinās paaudžu konflikts, vairāk jauniešu izvēlas salaulāties, nevis dzīvot kopā tāpat.

Tā *Vineta* beidz savu dzīves apceri uz gaišas nots. Paldies.

M.C-Z

Laikā kad *Rita Drone* ciemojās Latvijā viņa raksta:

Esmu mēģinājusi sazināties ar vienu otru no mūsu māsu draudžu pārstāvjiem, lai izzi-
natu viņu domas par palīdzī bas nepieciešamību un veidiem kā varam palīdzēt.

Par cilvēku stāvokli, vajadzībām šeit: visā visumā, te pilsētā (vai Rīgā, vai mazpilsē-
tās) pa ielu ejot, nepateiksi, ka Latvija ir dziļā krīzē, jo te viss vēl arvien notiek pilnā sparā, cil-
vēki dzīvo, sporto, priecājas, precas, dzimst bērni, mirst vecie, svin kapu svētkus, visu ar mil-
zīgiem ziedu klēpjiem. Pa radio un TV gan arvien piemin valdības, resp. valsts budžeta krīzi,
tas ir, ja nebūtu dabūjuši aizdevumu, valsts kasē vienkārši nebūtu naudas, ko izmaksāt ierēd-
ņu, skolotāju, ārstu, policistu (viss no valsts kases) algas un arī pensijas. Runa ir par nodokļu
neienākšanu valsts kasē, kas rāda saimnieciskās darbības apsīkumu vai noiešanu "aplōks-
nēs". Bankas aizdevumi izsīkuši, resp. nogriezti, baidoties visu zaudēt, tā rezultātā daudz
bezdarba tieši šinīs jomās. Tas sakāms arī par vairākām citām jomām.

Tagad, kad starptautiskie aizdevēji noteikuši, ka valsts pārvaldē jāveic reformas, lai
ierobežotu izdevumus un tā reiz sabalansētu budžetu, būs vēl daudz vairāk bezdarbnieku, vis-
maz uz laiku. Reformu rezultātā diezgan daudz skolotāju varētu zaudēt darbu, varētu ciest arī
ierēdņi, kas, manuprāt, bija savairojušies milzīgi daudz (katram kādas iestādes priekšniekam,
bija vesels štats palīgu, kas bieži vien bija vai nu "polītiskie radi" vai tiešām radi un draugi, bez
īpašām kvalifikācijām dotajam darbam. Tas viss tad nu gultos uz valsts sociālās sistēmas
pleciem, kam, saprotams, ienākumi ņemami no tiem pašiem gausi ienākošiem nodokļiem.

Paldies Dievam, pēdējos gados diezgan stabili ir izveidojusies Latvijas lauksaimniecī-
ba, zemnieki tagad sūdzas daudz mazāk, ja vispār, ir pat dzirdēti daudz veiksmju stāstu. Kaut
cik saprātīgi saimnieki ir tikuši pie iztikas un turības (saprotams, ar smagu darbu) ar Eiropas
Savienības naudas atbalstiem. Tie tad parasti arī maksā nodokļus. Ienākumi esot arī diezgan
labi no dažiem rūpniecības/eksporta pasākumiem: esot pat jūtams eksporta līmeņa pieaugums.
Latvija sākusi veiksmīgi ražot koka izstrādājumus, piem. Latvijas finieris uc.

Mana izjūta ir, ka situācija ir grūta, bet nav bezcerīga. Latvijā lielākoties cilvēkiem vēl
ir tieša saite ar laukiem, tā kā absolūti badā te neviens nemirs, ja arī būs stipri grūti iztikēt.
Strādā arī diezgan funkcionāli sociālie dienesti, kas mēģina cilvēkiem palīdzēt. Ir pa šo laiku
attīstījusies arī vietējā palīdzības vajadzības izjūta cilvēkos, kas saziedo lielas summas grūt-
dieņiem.

Ceru, ka tagadējā valdība, par ko man ir samērā pozitīvas domas, atradīs iespējas sa-
dabūt naudu dažādiem iecerētiem darbiem un bezdarbnieku pabalstiem/pārskološanai (pie tā
strādā).

Tā tad: domāju, ka mūsu draudzei vajadzētu nogaidīt ar konkrētiem atbalstiem, kamēr
mēs tiešām zinām, kam vajag un kā tas tiks realizēts. Turpināšu apklausīties."

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS? ### ###

Sestdien, 4. oktobrī - plkst.10:00 - Pļaujas svētku dievkalpojums, pusdienas- baznīcā

Sestdien, 10. oktobrī - plkst.13:00 - Teātra izrāde "Zelta zivtiņa" jeb Tiritomba" no
Latvijas - draudzes nama sarīkojumu zālē.

Sestdien, 17. oktobrī - plkst.18:00 - Svecīšu vakars "Crystal Lake" kapos.

Svētdien, 25. oktobrī - plkst.12:00 - Filmas "The Soviet Story" izrāde - draudzes namā.

Piektdien, 30. oktobrī - plkst.19:00 - Humora vakars ar Jāni Jarānu no Latvijas TV -
draudzes namā.

Teātra izrāde

“Zelta zivtiņa” jeb “Tiritomba”

>>> **sestdien, 10. oktobrī** - plkst. **13:00** (1-os pēcpusdienā) <<<
(ievērojiet dienas un laika maiņu)

draudzes nama sarīkojumu zālē - ieeja \$15.00,

3152 - 17th Ave. So., Mineapolē.

Izrādē piedalās:

Velta Straume un ***Juris Strenga*** no Dailes teātra,
Anna Putniņa un ***Arnolds Osis*** no Valmieras teātra.

Izrādes autors un režisors ir Lauris Gundars.

(Lūdzu skat. luga s aprakstu sept. Sv. Zvanu nr.-ā.)

Draudzes nama lielajā zālē

izrādīs filmu

“The Soviet Story”

(angļu valodā)

svētdien, 25. oktobrī - plkst. 12:00

Kafijas galds. Ieeja par ziedojumiem sākot ar \$5.

Piezīme: filma *nav piemērota bērniem.*

Rīko Daugavas Vanagu apv. Minesotā.

Humora vakars

kopā ar *Latvijas teātru un televīzijas komiķi*

Jāni Jarānu

piektdien, 30. oktobrī, plkst.19:00 (7-os vakarā)

draudzes nama lejas telpās.

Programmā monologi, skices, joki, pārrunas u.c.

Kafijas galds, atspirdzinājumi.

leeja \$10; studentiem un bērniem \$5.

VISI lapini aicināti un gaidīti!

Rīko LOAMs un korp. Selga.

Vēlams plašāks tautiešu atbalsts ALAi.

ALAs birojs parasti septembra mēnesī izsūta visām organizācijām, kas ir ALAs biedres, pārskatus par šo organizāciju biedriem, kas izpirkuši ALAs biedru kartes.

Kopumā vērtējot, biedru skaits no Minesotas ir nedaudz samazinājies, jo vairāki biedri ir miruši vai pārcēlušies, bet visumā stāvoklis ir stabils, bet patiesībā būtu vēlams neliels pieaugums. Šajos sarakstos gan ir arī cilvēki, kas dzīvo citur, bet ALAu atbalsta no Minesotas organizācijām, un tas dod iespēju sūtīt vairāk delegātu uz ALAs kongresu.

Organizācijā jābūt vismaz 20 ALAs biedriem, lai varētu sūtīt vienu delegātu. No 61 biedra var sūtīt divus un vajaga vismaz 121 biedru, lai sūtītu trīs balsus tiesīgus delegātus.

LOAMs jau pagājušajā gadā sasniedza šo robežu un cer to uzturēt arī šogad, nosūtot trīs delegātus uz kongresu Sanfrancisko, kur delegātu skaita noteikšanu varēs lietot 2009. gadam, bet arī tikai 2008. gadam nosūtītās biedru maksas.

Tā kā četri LOAMa biedri nav atjaunojuši savu piederību ALAi pēc 2007. gada, tad patlaban mums ir tikai 117 tiesīgi biedri, tādēļ aicinām iesaistīties arī jauniem biedriem, īpaši no Latviešu skolas, jo ALA veic daudz pasākumu mūsu jaunatnes latviskā audzināšanā, ieskaitot ikvasaras ceļojumus uz Latviju.

LOAMs atbalsta pirmo jauno ALAs biedru maksu ar 50% atlaidi, prasot tikai \$15.00 \$30 vietā, kas nosūtāma ALAs sakarniekam Jānim Robiņam, 11 Ludlow Ave, St. Paul, MN 55108-1914. Šo soli mudinām spert īpaši vecākiem un vecvecākiem, izpērkot biedru kartes saviem bērniem vai mazbērniem. JR

ALAs biedru sadalījums Minesotā pa organizācijām*.

organizācija	2008.g.	2009.g.
lo LOAM	122	121
dr Draudze	47	44

sp	Sporta birojs	27	27
ne	Neatkarīgie	28	23
dv	Daugavas Vanagi	19	17
dt	Latvju dievtuŗu sadraudze	8	9
ja	ALJA	5	3
sel	Selonija	2	2
gar	Gaŗezers	0	2
gd	ASV Gaidu jenda	1	1
lld	Linkolnas latvieŗu draudze	1	1
klk	Klīvlandes latvieŗu kredītsab.	1	1
kt	St.Paulas katoļu draudze	1	0
	kopā -	261	251

ALAs biedru skaits pa pakāpēm -

Dzintara biedri (dzb)	9	9
Zelta biedri (zb)	24	26
Mūŗa biedri (mb)	123	120
Gada biedri (gb)	98	92
Nav atkārtoti gb (kopŗ 2007.vai 2008.g.)	7	4
Kopā	261	251

* Pilnīgu ALAs biedru sarakstu no Minesotas var atrast LOAMa mājaslapā:
<[web.mac.com.latviansinminnesota](http://web.mac.com/latviansinminnesota)>

Latvijas mazpulkiem 80 gadu pastāvēŗana.

Latvijas mazpulku sakarnieks ASV, Arvīds Bļodnieks, mudina mūs atcerēties mazpulku dibināŗanas dienu, 1929. gada 8. novembri, ar ziedojumu organizācijas darbībai Latvijā. Āeku var rakstīt uz Latvian Ev. Luth. Church of New York un nosūtīt Arvīdam Bļodniekam, 19 N Mountain Ave, Montclair, NJ 07042.

Organizācija kopŗ dibināŗanas 80 gadus atpakaļ pēŗ ilgāka pārtraukuma tagad atsākusī sekmīgu darbu Latvijā, rīkojot raŗas skates un mācot lauku jaunatnei darba tikumu un dzimtenes mīlestību.

Nupat iznākusi agr. Ainas Bauces-Kliestas Latvijas mazpulku vēstures grāmata ar bijuŗo mazpulcēnu atmiņām "Kad runā sirds" Jumavas apgādā Rīgā. Cena \$15.00, kas nosūtāma A.Bļodniekam. Ienākumus izlietos 80 gadu jubilejas sarīkoŗanai un mazpulku darbinieku atzinībai un atbalstam.

Līdz ŗim gadu plūsmā no ASV uz Latviju nosūtīti vairāk nekā \$50,000 mazpulku organizācijas darbības atjaunoŗanai. Pirms II pasaules kaŗa Latvijā bija 1100 mazpulku ar 44,000 dalībniekiem. Mazpulku darbības atjaunoŗana iesākās jau 1989. gada 27. oktōbrī, kad pie Ogres vidusskolas nodibināja pirmo jauno mazpulku. Līdz oficiālai mazpulku organizācijas darbības atjaunoŗanai 1991. gada 14. februārī, darbību bija atjaunojuŗi jau seŗi bijuŗie mazpulki (290.Griķu, 286.Bārbeles, 291.Skaistkalnes, 647.Pūņu, 294.Codes un 78.Meŗotnes). ŗobrīd jau darbību atjaunojuŗi vai uzsākuŗi ap 200 mazpulku.

Ieteikums lasīt Timoteja Kellera grāmatu "The Reason for God".

Timotejs Kellers ir presbiteriāņu draudzes "Redeemer" mācītājs Ņujorkā, kas ieguvis lielu piekrišanu pilsētnieku jaunākās paaudzes vidū. Par viņa darbību "The New York Times" dod šādu atsaukumi: "Pretēji priekšpilsētu lielajām draudzēm (megachurch) "Redeemer" ir ļoti tradicionāla. Kas nav tradicionāla ir Dr. Kellera veiksmē runāt pilsētniekiem saprotamā valodā". Bilijs Grēms (Graham): "Timotejs Kellers vada meklētāju un skeptiķu paaudzi uz ticību Dievam. Paldies Dievam!"

Sniedzam dažus izvilkumus no nodaļas *Kā labs Dievs var likt cilvēkiem ciest*. C.S. Lewis ieskatīja, ka iebildumi pret Dievu nāk no atziņas par "fair play and justice". Mēs vienkārši pieņemam, ka cilvēkiem nevajadzētu ciest, būt atstumtiem un mirt no bada un apspiestības. Bet evolucionārais dabīgās izlases mehānisms ir tieši atkarīgs no nāves un vājā iznīcināšanas - apstākļiem, kas šajā kontekstā šķiet pilnīgi dabīgi. Tādēļ mums nav pamata vērtēt pasauli kā briesmīgi netaisnu un nepareizu, ja nepieņemam kādu nedabīgu vai pārdabīgu standartu, un ja neesam absolūti droši, ka visa pasaule ir pilna ar ļaunumu un netaisnību.

Bet, kas par to, ja ciešanas un ļaunums loģiski nepierāda, ka Dieva nav. Mēs joprojām esam dusmīgi, un visa šī filozofēšana neatbrīvo Kristīgo Dievu no atbildības. Uz to filozofs Pēteris Krifts (Kreeft) norāda, ka Kristīgais Dievs pakļāva sevi pasaulīgām ciešanām Jēzus Kristus personā un piedzīvoja dziļākās ciešanas. Kristietība gan nepiedāvā izskaidrojumu katrām ciešanām, bet dod stiprinājumu tiem, kas cieš, dodot cerību un drosmi, nevis rūgtumu un izmisumu...

Jēzus nāve bija kvalitatīvi savādāka nekā citas nāves. Fiziskās sāpes nebija nekas, salīdzinot ar Dieva atbalsta zaudējumu. Kristietība ir vienīgā reliģija, kas apgalvo, ka Dievs kļuva pilnīgi cilvēcis Jēzus Kristus personā un iepazīs ar izmisumu, atstumšanu, vientulību, trūkumu un spīdzināšanu. Bet pie krusta Jēzus piedzīvoja vēl lielākas ciešanas, jo Dievs viņu pilnīgi pameta (Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu esi mani atstājis? Mt 27:46). Dievs cieta mīlestībā, identificējoties ar pamestajiem un atstumtajiem. Kāpēc Viņš to darīja? Bībele saka, ka Jēzus nāca ar radības glābšanas misiju, lai beigās atbrīvotu pasauli no grēka un ļaunuma un tajā pat laikā neiznīcinātu arī mūs.

Ja vēlreiz jautājam: "Kāpēc Dievs atļauj ļaunumam un ciešanām turpināties?" un skatāmies uz Jēzu pie krusta, mēs vēl joprojām nezinām atbildi. Bet mēs zinām kāda šī atbilde nevar būt, proti, ka Dievs mūs nemīl un ir pametis. Dievs mūsu ciešanas un nelaimi ņem ļoti nopietni, un ir bijis ar mieru pats iet ciešanu ceļu. Nakts Golgatā tādēļ ir tik svarīga cilvēces vēsturē, jo dievība pameta savu tradicionālo, privilēģitāti un izdzīvoja līdz pašām beigām izmisumu un nāves agoniju."

Kellers apskata vairākus jautājumus, kas mums bieži radījuši šaubas: Nevar būt tikai viena patiesa reliģija; Kā Mīlestības Dievs var sūtīt kādu uz eļļi?; Zinātne nevar atzīt reliģiju; Bībeli nevar ņemt burtiski un piedāvā oriģinālus skaidrojumus. Otrā grāmatas daļā Kellers apskata šādus tematus: Norādījumi uz Dievu; Zināšanas par Dievu; Grēka problēma; Reliģija un evaņģēlijs; Patiesais stāsts par Krustu; Augšāmcelšanas reālitate; Dieva dejas. JR

###

Sludinājumi

###

Jauns cilvēks **meklē klātie dzīvotāju**. Māja tuvu latviešu baznīcai, pie "Powderhorn" parka, un tuvu divām autobusa līnijām - 3504 - 12th Ave. So., Mineapolē 55407.

Lūdzu zvanīt 612-695-9244.

“Latvian American Shipping Line”

nākošā reize Mineapolē paredzēta oktobra beigās (ap 29.).

Tuvāka informācija nākošā Sv. Zvanu nr-ā.

Varu jums palīdzēt **MĀJU PIRKŠANĀ** vai **PĀRDOŠANĀ!**

To daru visā Dvīņu pilsētu rajonā vairāk nekā 25 gadus.

Ar jautājumiem, lūdzu zvaniet katrā laikā: **MĀRIS KURMIS** - Counselor Realty -

612-558-6784 (mob.), **952-476-1832** (mājās).

Izkārtoju mājas izpārdošanu (*Estate Sales*).

Vai Jūs pārceļaties, vai jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem, utt.? **Es varu Jums palīdzēt.**

* Izšķiroju mantas (sazinoties ar ģimeni) - ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izmest.

* Sakārtoju mantas pārdošanai. * Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinā.

* Vadu pārdošanu/*Estate Sale*. (Aizvedu palikušās mantas uz labdarības org.).

Maija Zaeska: 763-972-2521 (mājās); **952-454-4172** (kabatas tālr.);

zaeska@frontiernet.net

Vai Jums māja pārpildīta? Vai vēlaties izretināt latvisko mantu krājumus?

Draudzes Ziemassvētku tirdziņā varam pārdot Jūsu tautiskās mantas -

“Lietotas” vai, kā angļiski sauc “pre-owned”, mantas ir vēl derīgas. Mēs varam atrast jaunas mājas latviskiem priekšmetiem: spilveniem, audumiem, keramikai, koka izstrādājumiem, gleznām, prievītēm, rotām u.c. (Tirdziņš š.g. 5. dec.)

No ienākuma - 20% baznīcai, 80% paliktu Jums.

Lūdzu sazināties ar Ausmu Ģigu (651-644-0886) vai Maiju Zaesku (763-972-2521).

Visi dzer tēju... City Pages 2008 apbalvoja “LaSociete du The”

kā **labāko tējas veikalu Dvīņu pilsētās.**

Šis tējas veikals jau pastāv trīspadsmit gadus - piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tēju šķirnes - baltās un zaļās tējas, pouchong un oolong tējas, pu-erh tējas un daudzas citas. **Tur ir galdiņi**, kur baudīt šīs daudzās un dažādās tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals ir atvērts no pirmdienas līdz piektdienai no plkst.12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 18:00, svētdienās slēgts.

Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieks **Tony Ruggiero** un **Božena Dimants**.

Viņi sniegs izsmelošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

Adrese - 2708 Lyndale Ave. So., Mineapolē 55408, WWW.Teashop.us; tālr. 612-871-5148

Godātie tautieši, mūzikas cienītāji, koncertapvienības abonenti!

MINESOTAS LATVIEŠU KONCERTAPVIENĪBAS valde sirsnīgi pateicas visiem koncertu apmeklētājiem, abonentiem un MLKA atbalstītājiem! Pateicoties Jūsu atsaucībai, iegādājoties abonentu kartes un ziedojot darba atbalstam, koncertapvienība var sākt jau divdesmit sesto darba gadu.

Lūdzam Jūs arī šogad atjaunot savu abonementu, vai kļūt par jauniem abonentiem, jo abonentu maksas garantē mums finansiālo bāzi, plānojot jaunus koncertus.

2009/2010. gada sezonā rīkosim 2 koncertus:

1. Mārcis Kuplais - čells
Akane Matsumura - klavieres
svētdien, 13. decembri, plkst.5os, latviešu baznīcā

2. sarunas par otro koncertu vēl turpinās, vairāk ziņosim vēlāk

Sezonas kartes maksa paliek līdzšinējā \$40-, atsevišķa biļete \$23-, studentiem \$5-. Bērniem līdz 16 g.v. vecāku pavadībā, ieeja brīva. Lūdzam pasūtīt sezonas kartes izlietojot pasūtījuma zīmi un nosūtot to līdz ar samaksu MLKA kasierei Birutai Sprūds, 3800 Pierce St. NE, Minneapolis, Mn 55421 līdz 15. novembrim. Čeki rakstāmi uz LATVIAN CONCERT ASSOCIATION vārda.

Piesaku/atjaunoju savu MINESOTAS LATVIEŠU KONCERTAPVIENĪBAS abonementu 2009./2010. sezonai (2 koncertiem)

Vārds, uzvārds.....

Adrese.....

.....
Telefons.....

Lūdzu atsūtīt man sezonas kartes (\$40.- katra)

Pievienoju samaksu \$.....

Ziedoju MLKA darba atbalstam \$.....

Kopā.....\$.....

Datums.....Paraksts.....

Draudzes darbinieku KANCELEJAS STUNDAS

Otrdienās - darbvede Elga Pone, 10:00-14:00 dienā.

Trešdienās - māc. Maija Cepure-Zemmele, 10:00-13:00 dienā. -
kasieris Visvaris Ģīga, 10:00-14:00.

Ceturtdienās - māc. Maija Cepure-Zemmele, 10:00-13:00 dienā. -
darbvede Elga Pone, 10:00-14:00 .

Draudzes kanceleja: 612-722-4622. Mācītājas kanceleja: 612-722-0174; mājā: 763-546-8178.

Ja vēlaties runāt ar māc. Maiju Cepuri-Zemmelī, tad lūdzu zvaniet uz viņas mājām
763-546-8178, vai ja ir vēlēšanās satīkties, tad sazvanoties tādu var izkārtot.

Draudzes locekļus, kuŗi vēlētos mācītāju satīkt runas stundu laikā, lūdzam pirms izbraukšanas zvanīt uz baznīcas kanceleju. Iespējams, ka neparedzētu apstākļu dēļ mācītāja ir izbraukusi. Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (augšējais zvans-augšējam stāvam, apakšējais zvans-lejas stāvam).

=====
*** Draudzes e-pasta adrese: mndraudze@gmail.com

*** Draudzes mājas lapa: www.mndraudze.org
=====

Church Services and Calendar of Events.

October.

Sunday 4 - 10:00 AM - Harvest Festival Church Service with Holy Communion and Choir participating. Traditional Harvest Festival Dinner follows the Service. Baked goods will be available for purchase.

Saturday 10 - 1:00 PM - Theatre performance from Latvia - "Tiritomba" (actors: Velta Straume, Juris Strenga, Anna Putniņa, Arnolds Osis; director Lauris Gundars). Tickets at the door, \$15, stud.&childr.\$10. At the church.

Sunday 11 - 10:00 AM - Church Service with Holy Communion. Presentation of Service pin to Milda Dauka. Fellowship follows Service.

Saturday 17 - 6:00 PM - Candlelight Service at Crystal Lake Cemetery.

Sunday 18 - 10:00 AM - Church Service. Fellowship follows Service.

Sunday 25 - 10:00 AM - Church Service. Fellowship follows Service.

Sunday 25 - 12:00 PM - **Film "The Soviet Story"** (in English) - at the Church - donation starting with \$5.00. - NOT appropriate for children!

Friday 30 - 7:00 PM - An evening with stand-up comedian Jānis Jarāns from Latvia; at the Church - \$10.00, students and children \$5.00.

November.

Sunday 1 - 10:00 AM - Church Service with Holy Communion, special music. Fellowship follows Service.

